

367 29

๒๑๙๘๓

๗.๒

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับเจตคติต่อยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประครองศรี แซ่เค็ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

166573

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะและคณะกรรมการสอบให้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก
อาจารย์ทวีสิทธิ์ สิริพิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจินต์ ปริชามารถ ที่ได้ให้การสนับสนุนและ
ให้คำแนะนำปรึกษาในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ขอขอบคุณ คุณพิศมปอง ภูวรางกูร คุณปราโมทย์ คำบุทา ที่ได้ให้คำแนะนำชี้แนะ
ตลอดมา

ผู้วิจัยขอเทอญแด่คุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่และน้อง ที่ได้ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจ
และทุนทรัพย์ และขอขอบพระคุณ ครู - อาจารย์ทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังแห่งการวางรากฐาน
การศึกษาของผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จในการศึกษาระดับนี้

ประครองศรี แซ่เต็ง

2 มี.ค. 2531

สารบัญ

บท

หน้า

1	บทนำ	1
	. ภูมิหลัง	1
	. จุดมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	5
	. ความสำคัญของการศึกษาคนควา	6
	. ขอบเขตของการศึกษาคนควา	6
	. คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	9
	. สมมติฐานในการศึกษาคนควา	30
3	วิธีดำเนินการ	31
	ประชากร	31
	กลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	ลักษณะของเครื่องมือ	35
	เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ	35
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	77
กลุ่มตัวอย่าง	77
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สรุปผลการศึกษา ค้นคว้า	79
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	97

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและครอบครัว	46
3	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพครอบครัวและครอบครัว	47
4	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ นักเรียนและครอบครัว	48
5	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ นักเรียนและครอบครัว	49
6	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ นักเรียนและครอบครัว	50
7	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ ของนักเรียนและครอบครัว	51
8	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อื่น ๆ ของ นักเรียนและครอบครัว	52
9	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ เพื่อนสนิทและครอบครัว	53
10	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ เพื่อนสนิทและครอบครัว	54
11	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ เพื่อนสนิทและครอบครัว	55
12	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของ ของเพื่อนสนิทและครอบครัว	56

13	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิทและครอบครัว 57	57
14	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภทบุหรี่ ของผู้ปกครองและครอบครัว 58	58
15	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภทสุรา ของผู้ปกครองและครอบครัว 59	59
16	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภทกัญชา ของผู้ปกครองและครอบครัว 60	60
17	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภท สารระเหยของผู้ปกครองและครอบครัว 61	61
18	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไต่ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของผู้ปกครองและครอบครัว 62	62
19	แสดงความคิดเห็นและคำแนะนำพื้นฐานเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อยาเสพติด ประเภทต่าง ๆ 63	63
20	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร เขาสู สมการถดถอย และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการทำนายเจตคติต่อ ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 64	64
21	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย และค่าคงที่ ของสมการในรูปคะแนนดิบของตัวแปรพยากรณ์ 3 ตัวแปร 66	66

22	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนจากตัวแปร เกณฑ์ กับคะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ การไต่ถามเสพติคของนักเรียน เพศ การไต่ถามเสพติคของเพื่อนสนิท เพื่อทดสอบความเป็น เส้นตรงของสมการทำนาย	68
23	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร เชาสุ สมการถดถอย และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	70
24	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าอัตราส่วนวิกฤติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย และ ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบของตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร	72
25	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนจากตัวแปร เกณฑ์ กับคะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร เพื่อทดสอบความเป็น เส้นตรงของสมการทำนาย	75

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหาสาเหตติเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติอย่างยิ่ง สถานการณ์มั่นคงแห่งชาติถือเป็นงานส่วนหนึ่งที่จะต้องหามาตรการและนโยบายที่เหมาะสมในการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังเผชิญกับภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาทางสภาพสังคม ปัญหาการก่อการร้ายในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่นใดจีน ยาเสพติดก็จัดว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่มีความรุนแรง มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติอย่างมาก ซึ่งคาดว่าในอนาคตก็ยังคงมีอยู่ เพราะเป็นการยากที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไป (ประสงค์ สุนศิริ 2525 : 57) ปัญหาสาเหตติเป็นปัญหาค้นสาธารณสุข ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสังคมรวมกัน มีแนวโน้มที่จะขยายตัวทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกที สร้างความเดือดร้อนเสียหายไม่เฉพาะต่อสุขภาพผู้เสพเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อครอบครัวของผู้เสพและสังคมส่วนรวม เช่น ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม ปัญหาการพัฒนาประเทศ ดังนั้นจึงสร้างความวิตกให้แก่รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ (ธงชัย เอกอุณลาภ 2519 : 1) ดังจะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาลไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) เรื่อง แผนพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม โดยกำหนดแนวทางไว้ดังนี้ "เสริมสร้างความสงบสุขในสังคม และป้องกันอาชญากรรม อุบัติภัย โดยการขยายงานด้านชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชน ครอบครัว และชุมชน มีบทบาทและส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การป้องกันยาเสพติดหรือสารเสพติด ตลอดจนจัดให้มีระบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการป้องกันอุบัติภัยดังกล่าว" (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2530 : 6) โดยมีมาตรการดำเนินงานเรื่อง แผนงานความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สินในข้อ 4.2 ไว้ว่า "แสวงหาความร่วมมือจากชุมชนและภาคเอกชนในการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและการป้องกันตนเอง รวมทั้งการรณรงค์ต่อต้านอาชญากรรมทางเพศ และการต่อต้านยาเสพติดหรือสารเสพติด โดยเฉพาะในชุมชนแออัด สถานศึกษา และสถานที่ราชการ ตลอดจนให้ชุมชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสารเสพติด"

(คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2530 : 100)

ในปี พ.ศ. 2521 - 2522 ผู้เชี่ยวชาญองค์การอนามัยโลกร่วมกับผู้เชี่ยวชาญฝ่ายไทย ได้สำรวจผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย พบว่ามีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 600,000 คน เป็นเยาวชน 70% หรือ 420,000 คน ค่าใช้จ่ายในการซื้อขายเสพติดต่อคนวันละ 50 บาท ต้องสูญเสียเงินในการซื้อขายเสพติดประมาณปีละ 10,800 ล้านบาท (แม้ โสคติพันธ์ 2530 : 14) พ.ศ. 2524 อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคนอื่น ๆ ได้วิจารณ์การกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทยและการควบคุม (อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคนอื่น ๆ 2525 : 38) พบว่ามีเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ จำนวน 17,997 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ของเยาวชนต้องโทษทั้งหมด 151,540 คน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รายงานสถิติเกี่ยวกับเยาวชนที่ติดยาเสพติดและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาภายในโรงพยาบาลทั่วประเทศไว้ว่า ช่วงปีงบประมาณ 2523 - 2527 มีผู้ติดยาเสพติดทุกอายุที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาตามโรงพยาบาล โดยเฉลี่ยปีละ 35,070 คน จะเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ประมาณ 13,479 คน หรือเท่ากับ 38.4% และพบว่าจำนวนของเยาวชนที่เข้ารับการรักษาเพิ่มขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากปี พ.ศ. 2523 มีเยาวชนที่ติดยาเสพติดขอเข้ารับการรักษา 13,666 คน ส่วนในปี พ.ศ. 2527 มีเยาวชนขอเข้ารับการรักษา 16,082 คน เพิ่มขึ้นประมาณ 17.7% (ฝ่ายศึกษาและวิจัยการพัฒนาสังคม 2528 : 4 - 5 4 - 6) ในปี พ.ศ. 2528 พบว่ามีผู้ติดยาเสพติดขอเข้ารับการรักษา 52,593 คน เป็นเยาวชนอายุ 16 - 25 ปี จำนวน 16,292 คน คิดเป็นจำนวน 30.98% ของผู้ติดยาเสพติดทั้งหมด (ปรีชา จำปารัตน์ 2529 : 55 - 57) จะเห็นได้ว่าจำนวนของเยาวชนที่ติดยาเสพติดนั้นเป็นจำนวนที่น่าวิตกอย่างยิ่ง และเยาวชนจำนวนหนึ่งที่

ศึกษาเสพติดนั้นกำลังอยู่ในวัยเรียน ซึ่งจากการสำรวจของ เสรีน ปุณณะหิตานนท์ (เสรีน ปุณณะหิตานนท์ 2521 : 15) พบว่า ในปี พ.ศ. 2519 นักเรียนร้อยละ 16.5 เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุต่ำกว่า 16 ปี และร้อยละ 66 เริ่มใช้ยาเสพติดเมื่ออายุระหว่าง 16 - 18 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และจากการสำรวจของศูนย์อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติดให้โทษสภาสังคมสงเคราะห์ พบว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2520 - 2521 ผู้ติดยาเสพติดที่มาขอรับการสงเคราะห์จากศูนย์ เป็นนักเรียนถึงร้อยละ 33 (สมนึก รอดประเสริฐ 2529 : 9)

จากปัญหาและการระบาดของยาเสพติดเข้ามาในสถานศึกษา และเพื่อเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาไว้ดังนี้ (คณะกรรมการที่ปรึกษาค้นการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 6 - 7)

1. การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาหรือสาร เสพติดให้โทษอันเป็นพิษเป็นภัยต่อร่างกาย จิตใจ และประสาทของเยาวชน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษานั้น จำจะต้องมุ่งเน้นหนักในการสร้าง "ภูมิคุ้มกัน" ให้เกิดขึ้นต่อตัวเยาวชนแต่ละคนมากกว่าจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นสิ่งอื่นใด

2. ภูมิคุ้มกันที่จะต้องสร้างขึ้นในตัวเยาวชนนั้น จะต้องสร้างโดยขบวนการทางการศึกษาในลักษณะปกติธรรมดา เช่นเดียวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัย คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ

3. การจัดโครงสร้างในการบริหารงานเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อป้องกันยาหรือสาร เสพติดให้โทษต่อเยาวชน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษานั้นจำเป็นต้องจัดโครงสร้างที่ประสานทั้งระบบและขบวนการให้สอดคล้องกัน โดยเน้นหนักลงไปที่การให้ความสำคัญต่อสถานบัน และบุคคลที่ใกล้ชิดกับเยาวชนเป็นอันดับแรก ทั้งเชิงบริหารและเชิงวิชาการ

4. งบประมาณที่จะใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันยาหรือสารเสพติดให้โทษในสถานศึกษานั้น ควรเป็นงบประมาณภาคปกติของกรมต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกับงบประมาณในการสร้างเสริมสุขภาพอนามัย คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ

5. การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาหรือสารเสพติดให้โทษขอเยาวชนนั้นเป็นงานที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายนอกกระทรวงศึกษาธิการมาก

ในการจัดการศึกษาเรื่องยาเสพติดนี้ จุดมุ่งหมายในการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดในระยะสั้นก็คือ การป้องกันการใช้ยาเสพติด และในระยะยาวคือ การสร้างนิสัย การพัฒนาสติปัญญา การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง การปลูกฝังเจตคติที่ถูกต้อง (World Health Organization, 1974 : 45) การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติด เป็นการปลูกฝังอบรมเลี้ยงดูให้เยาวชนมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามไปตามวัย ให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตสมบูรณ์ รู้จักปรับปรุงคุณภาพแห่งชีวิตของตนเอง ของครอบครัว และสังคม สร้างเสริมเจตคติและค่านิยมอันพึงประสงค์ การใช้กระบวนการคิดและตัดสินใจในการเลือกค่านิยม หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้พิจารณาผลของตัวเลือกแต่ละตัว โดยใช้เหตุผลและวิจารณ์อย่างรอบคอบแล้ว จะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2527 : 71 - 72)

จากการศึกษาของ วุฒิ เหล่าสุนทร และคนอื่น ๆ (วุฒิ เหล่าสุนทร และคนอื่น ๆ 2524 : 58) ได้พบว่าเยาวชนที่เสพยาเสพติดมักจะเริ่มจากการเสพยาหรือกอน ต่อไปก็เป็นผู้สูบบุหรี่ และเปลี่ยนเป็นมอร์ฟีนหรือเฮโรอีนในที่สุด และจากการศึกษาของ ยงยุทธ สารสมบัติ และคนอื่น ๆ (ยงยุทธ สารสมบัติ และคนอื่น ๆ 2529 : 46) พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เสพยาเสพติดมีอายุ 15 - 25 ปี เริ่มเสพยาเสพติดพวกกัญชาหรือกอน และในเพศหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่เสพยาเสพติดมักจะเริ่มเสพยาเสพติดพวกกอนหรือกอน และยังพบว่า เพศหญิงมีอัตราส่วนการติดสุราสูงกว่าเพศชาย และในปีเดียวกันนี้ ได้มีงานสัปดาห์ทรงค้ำป้องกันยาเสพติดอาเซียนประจำปี 2529 ได้มีการอภิปราย เรื่อง "ปัญหาชีวิตทำให้คนติดยาจริงหรือ"

สุรวงศ์ วัฒนกุล (สุรวงศ์ วัฒนกุล 2530 : 50) ได้กล่าวว่า ประชากรไทยที่ติดยาเสพติด

มีอายุระหว่าง 16 - 25 ปี มีการศึกษาระหว่างมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 และจากการเข้ามามีตัวแปรว่าเป็นคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากเป็นอันดับที่หนึ่ง จากรายงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทยพบว่าการปลูกยาเสพติดพวกกัญชามากในเขตจังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร (ภา สารสิน 2529 : 2)

เพื่อเป็นการตอบสนองต่อนโยบายการป้องกันยาเสพติดของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการในการป้องกันไม่ให้ยาเสพติดแพร่ระบาดไปยังเยาวชนในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยพิจารณาจากตัวแปรที่ค่าความมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดจากงานวิจัยต่าง ๆ โดยจะศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นแหล่งผลิตกัญชามากที่สุดจังหวัดหนึ่งในประเทศไทย เพื่อจะนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนในโอกาสต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร ตามตัวแปรต่อไปนี้

2.1 เพศ

2.2 สภาพครอบครัว

2.3 การใช้ยาเสพติดของนักเรียน

2.4 การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท

2.5 การใช้ยาเสพติดของครูปกครอง

3. เพื่อสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อป้องกันนักเรียนโดนจากยาเสพติด
2. เพื่อนำข้อมูลเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน ในการร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้านี้ มุ่งศึกษาตัวอย่างบางประการที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสกลนคร ตัวอย่างที่จะศึกษา คือ

1.1 ตัวอย่างอิสระ (ตัวอย่างพยากรณ์) ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 สภาพครอบครัว

1.1.3 การใช้ยาเสพติดของนักเรียน

1.1.4 การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท

1.1.5 การใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง

- 1.2 ตัวอย่างตาม (ตัวอย่างเกณฑ์) คือ เจตคติต่อยาเสพติด ซึ่งผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเจตคติต่อยาเสพติด 4 ประเภท คือ บุหรี่ สุรา ยาเสพติด สารระเหยจำพวกเบนซีน ทินเนอร์ และกาบบางชนิดที่มีส่วนผสมทินเนอร์

2. กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2530

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ยาเสพติด หมายถึง บุหรี่ สุรา กัญชา หรือสารระเหยจำพวกเบนซีน ทินเนอร์ และกาบารงชนิดที่มีส่วนผสมของทินเนอร์ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้ว มีผลเสียต่อสุขภาพทางร่างกาย จิตใจของผู้เสพ และรวมถึงครอบครัว สังคมด้วย
2. เจตคติต่อยาเสพติด หมายถึง สภาพความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ซึ่งประเมินจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของนักเรียน แสดงออกมาต่อยาเสพติด
3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530 ในจังหวัดสกลนคร
4. สภาพครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา รวมทั้งการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาของนักเรียน จำแนกได้เป็น 6 ประเภท
 - 4.1 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
 - 4.2 บิดามารดาหย่าร้าง
 - 4.3 บิดามารดาแยกกันอยู่
 - 4.4 บิดามารดาถึงแก่กรรม
 - 4.5 บิดาถึงแก่กรรม
 - 4.6 มารดาถึงแก่กรรม
5. การเสพยาเสพติดของนักเรียน หมายถึง ตัวนักเรียนมีพฤติกรรมการเสพยาเสพติด จำแนกได้เป็น 4 ประเภท
 - 5.1 ไม่เคยเสพ
 - 5.2 เคยทดลองเสพ
 - 5.3 นาน ๆ ครั้งเสพ
 - 5.4 เสพเป็นประจำ
6. เพื่อนสนิท หมายถึง เพื่อนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมที่สุดเพียงคนเดียว มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด จำแนกได้เป็น 3 ประเภท

6.1 ไม่เคยเสพ

6.2 นาน ๆ ครั้งเสพ

6.3 เสพเป็นประจำ

7. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ให้ความอุปการะ เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนนักเรียน
อาจเป็น บิดา มารดา ญาติ หรือบุคคลอื่น คนใดคนหนึ่งมีพฤติกรรมเสพยาเสพติด จำแนก
ได้ 3 ประเภท

7.1 ไม่เคยเสพ

7.2 นาน ๆ ครั้งเสพ

7.3 เสพเป็นประจำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ความหมายของเจตคติ

มีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

เครทซ์และครัทซ์ฟิลด์ (Krete and Crutchfield. 1948 : 152) กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพจิตใจ อารมณ์ การยอมรับ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล และสอดคล้องกับ ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2) ซึ่งได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ประเมินจากความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในทิศทางที่ประเมินไว้

เทอร์สตัน (Thurstone. 1949 : 39) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากมายของความรู้สึกในค่านิยมและสมบัติของสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทบาท องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เคนดเลอร์ (Kendler. 1974 : 671) ที่กล่าวว่า เจตคติคือความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ซึ่งคนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทาง

พฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ชอบหรือเห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงบวกหรือเชิงนิมาน (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่งคือการแสดงออกที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่าย ซึ่งจัดลักษณะเช่นนี้เรียกว่า เจตคติเชิงลบ หรือเชิงนิเสธ (Negative Attitude)

โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาน (Hahn. 1962 : 161 - 162) ซึ่งกล่าวว่า เจตคติเป็นแรงจูงใจที่บุคคลจะกระทำตามความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และมีพื้นฐานมาจากความเชื่อ เช่น เชื่อว่าสิ่งใดถูกก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ เหม ทองชัย (เหม ทองชัย 2523 : 41 - 42) ที่กล่าวว่า เจตคติหมายถึงความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากการที่บุคคลได้ประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติมีระดับความมากน้อย และมีทิศทาง ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิเสธความแค้นใจ
 2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม
 3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด
- เชดสกี๊ โฆวาลินซ์ (เชดสกี๊ โฆวาลินซ์ 2520 : 38) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้

ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่เราเห็นเป็นสิ่งที่เราทงสังคม

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (ชัยยงค์ ขามรัตน์ 2523 : 11 - 12) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกอันเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาตอบบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เป็นสภาพของจิตใจและประสาทซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ทางพฤติกรรม
2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ เป็นกลุ่ม และจัดระบบได้แล้วในตัวเอง คือเมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และมีพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับเจตคตินั้น
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งใดอย่างใดนั้น จะขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ
6. เป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลแต่ละคนก็ได้รับความรู้และผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตามเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า เจตคติหมายถึงสภาพของจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสถานการณ์ หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยบุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงนิมิต คือ ชอบ พอใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือในเชิงนิเสธ คือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน และเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของเจตคติ ✓

องค์ประกอบของเจตคติสามารถแยกแยะได้ 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

(ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 3 - 4)

1. องค์ประกอบทางความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบที่ต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรา

2. องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective component) เป็นส่วนประกอบทางอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเราความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีสภาวะความรู้สึกดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจออกมาในรูปลักษณะที่แตกต่างกัน (ดีหรือไม่ดี) แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกด้านบวก (Positive) และมีความรู้สึกในด้านลบ (Negative) ตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavioral component) เป็นองค์ประกอบที่แนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเราที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันมาก บางครั้งจะแยกกันไม่ออก อย่างเด็ดขาด เช่น ถ้าบุคคลนั้นเคยมีประสบการณ์เคยปฏิบัติเหตุการณ์ความ เขาอาจมีความรู้สึกทางลบต่อรถยนต์ แต่ในขณะเดียวกันเขาอาจจะยอมรับว่า เขาจำเป็นต้องใช้รถยนต์ในการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งแสดงว่า เขามีองค์ประกอบด้านปฏิบัติเป็นไปในด้านบวก และมีแนวโน้มที่จะใช้รถยนต์

สาเหตุของการเกิดเจตคติ

ควน ขาวหนู (ควน ขาวหนู ม.ป.ป. : 16) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติไว้ว่า เจตคติมีได้เกิดขึ้นเนย ๆ แต่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้ คือ

1. เกิดขึ้นจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตประจำวัน เจตคติที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร

2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้น และรวดเร็ว โดยทันทีทันใดนั่นเอง เจตคติก็เกิดขึ้นได้แล้ว เจตคติแบบนี้เป็นได้ทั้ง เจตคติถาวรและชั่วคราว

3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่นิยมชมชอบ เมื่อบุคคลนั้นแนะนำเขาก็จะ ปฏิบัติตามโดยคุณมี

4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบประสบการณ์เดิมโดยปราศจากเหตุผล ถ้าจาก ประสบการณ์เดิมเราชอบสิ่งนั้นเมื่อพบสิ่งใหม่ที่คล้ายกันก็จะชอบด้วยเช่น เราชอบสีชมพูเมื่อเห็น คนสวมสีชมพูเราก็ชอบด้วย

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2517 : 98) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ ดังนี้

1. บิดา มารดา เป็นผู้ที่เด็กได้คลุกคลีอยู่มากกว่าคนอื่น เด็กจึงมีความเอนเอียง ไปทางบิดา มารดาไม่มากนัก

2. วัฒนธรรมภายในสังคม คนที่มีอาชีพต่างกันอยู่ในชนชั้นของสังคมต่างกัน หรือ นับถือศาสนาต่างกัน

3. การศึกษา การเรียนในโรงเรียนย่อมมีส่วนในการสร้างเจตคติของเด็ก เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่จัดให้มีการฝึกอบรมเด็กอย่างมีระเบียบ โรงเรียนจึงมักมีอิทธิพล ต่อเด็กมากกว่าสถานอื่นใดในสังคม

4. สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังการเปลี่ยนแปลงเจตคติของเด็กได้ เช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติและการปฏิบัติ

ควน ขาวหนู (ควน ขาวหนู ม.ป.ป. : 15 - 16) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบ ที่สำคัญส่วนหนึ่งของเจตคติที่จะก่อให้เกิดท่าทีความรู้สึและการปฏิบัติ คือ องค์ประกอบทางด้าน

พุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ความรู้ความเข้าใจ บุคคลมีความรู้ในเรื่องใด ในลักษณะใด ก็จะก่อให้เกิดเจตคติต่อเรื่องนั้นในลักษณะนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมของเขา เพราะการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกที่สังเกตได้กับเจตคติ ต่างมีความสัมพันธ์และมีผลซึ่งกันและกัน นั่นก็คือเจตคติเป็นความพร้อมของจิตใจที่จะบัญชาให้ร่างกายปฏิบัติได้ทันทีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นเจตคติจึงเปรียบเสมือนตัวเร่งปฏิกิริยาให้รู้เรียนได้นำความรู้ไปปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ นักเรียนจะมีความรู้มากเพียงใดก็ตาม หากไม่เชื่อ ไม่ชอบ ไม่เห็นคุณค่า หรือไม่ศรัทธาในความรู้นั้นเสียแล้ว ย่อมไม่นำพาที่จะปฏิบัติตามความรู้ที่ได้รับ เป็นการเรียนเพื่อรู้หรือเพื่อสอบเท่านั้น ไม่ใช่เรียนเพื่อชีวิตหรือเพื่อนำไปปฏิบัติ เช่น นักเรียนเรียนวิธีแปรงฟันแล้วไม่ไ้แปรงฟันทุกวัน ฉะนั้นครูต้องออกของว่างระหว่างความรู้กับการปฏิบัติ ควบคู่การพยายามสร้างเจตคติที่ดีให้แก่นักเรียนต่อความรู้ที่ได้รับ ต่อกิจกรรมหรือวิธีสอนของครู และบุคลิกภาพของครูด้วย จึงพอจะกล่าวได้ว่า เจตคติมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวกันการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคล ก็มีผลต่อเจตคติของบุคคลนั้นด้วย อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเจตคติได้

แม้ว่าเจตคติมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็ยังมีความแน่นอนพอที่จะกำหนดหน้าที่และพฤติกรรมของบุคคลได้ จากการศึกษาค้นคว้าของเจตคติ เรมเมอร์ส (Remmers. 1954 : 6 - 7) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในบางกรณีก็มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือเปลี่ยนแปลงยากมาก

ไพบูลย์ อินทวิชา (ไพบูลย์ อินทวิชา 2517 : 12) ได้กล่าวว่า เรื่องที่เกี่ยวกับการสอนนั้น ถ้าหากว่านักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพราะเรียนรู้อยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างครั้ง ๆ กลาง ๆ ถ้าหากให้นักเรียนได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมด นักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ และประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 84) เชื่อว่าถ้าองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของเจตคติเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบอื่น ๆ จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าองค์ประกอบด้านความรู้เปลี่ยนแปลงก็จะมีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบด้านเจตคติและการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงด้วย

การวัดเจตคติ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูดซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนนัก ภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ซึ่งจะทราบดีว่าคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบาง เขาจึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะทราบดีว่าสรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นจะตอบปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 482 - 485) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบวัดเจตคติของ ลิเคิร์ต (Likert) ที่เป็นที่ยอมรับกันมาก ๆ กับแบบวัดเจตคติของ เทอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติ คือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิร์ตถือว่าผู้เจตคติที่ใดก็ตามจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้น และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมียุขยู่ ในทำนองเดียวกัน ผู้เจตคติไม่ถือสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต ครั้งแรกจะรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยให้เลือกว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ตอบข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำให้เป็นกลาง เหมือนกับการตัดสินข้อความของผู้ตัดสินตามแบบของเทอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้าน ถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

เซลติส และคนอื่น ๆ (Selltitz and others. 1966 : 314 - 315) ได้ชี้ให้เห็นข้อดีของแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ต์ว่าดีกว่าของเทอร์สโตน คือ ลิเคอร์ต์ใช้ข้อมากกว่าจึงทำให้ครอบคลุมเนื้อหาได้อย่างกว้างขวาง การสร้างได้ง่ายกว่าของเทอร์สโตน และถ้ามีผู้ตอบสองคนได้คะแนนเท่ากัน ผู้ตอบแต่ละคนอาจตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในข้อต่างกันและต่างระดับกัน แต่เมื่อรวมคะแนนแล้วได้คะแนนเท่ากัน ถือว่าบุคคลทั้งสองมีเจตคติอยู่ในระดับเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ตอบแต่ละข้อไม่เหมือนกัน และขอความในแบบวัดเจตคติไม่ว่าแบบใด เทอร์สโตนได้ให้ความเห็นว่าคงไม่เป็นข้อความเกี่ยวกับความจริง เพราะคำตอบต่อข้อความที่เป็นจริงจะไม่แสดงให้เห็นเจตคติของผู้ที่ตอบข้อสิ่งนั้น ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดเจตคติ

เชคคักกี โฆวาลินซ์ (เชคคักกี โฆวาลินซ์ 2522 : 94 - 95) กล่าวว่า การวัดเจตคติมีข้อตกลง ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดโดยอ้อม จากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติกรรมบางอย่างที่มีระเบียบแบบแผนคงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์
3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาเฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้น ๆ ด้วย

ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (ชัยยงค์ ขามรัตน์ 2523 : 17 - 18) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดเจตคติ มีดังนี้

1. วัดเพื่อนำมาพยากรณ์พฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติทอดถึงหนึ่งสิ่งใดของบุคคล ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้ความเข้าใจหรือไม่เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้ลึก

หรือไม่ชอบตอสิ่งนั้นมากนักเพียงใด เจตคติของบุคคลตอสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องทำนายว่า บุคคลนั้นจะมีการกระทำตอสิ่งนั้นไปในทำนองใดควย ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติตอสิ่งใดอย่างไรนั้น เป็นสิทธิของเขา แต่การอยู่ควยกันควยความสงบสุขของสังคม ย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติตอสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความรวมมือรวมใจและไม่ก่อให้เกิดการแตกแยก

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข เจตคติของบุคคลที่มีตอเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจแตกต่างกัน แต่ในบางเรื่องจำเป็นต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

4. วัดเพื่อเข้าใจสาเหตุและผล เจตคติเปรียบเสมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่าง ๆ กัน และสาเหตุภายในหรือเจตคติตอสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีตอการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ตอสาเหตุภายนอกควย

ความหมายของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (ราชกิจจานุเบกษา 2528 : 32 - 33) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดไว้ว่า

ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือควยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลตอร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาดา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็น หรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษควย

นอกจากนี้องค์การอนามัยโลก ได้ให้คำจำกัดความของยาเสพติดไว้ว่า ยาเสพติด คือ สิ่งที่ทำให้เกิดพิษเรื้อรัง ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่ผู้เสพและสังคม โดยต้องประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ (ไพโรจน์ ศิริโรจน์ 2519 : 19)

1. สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วทำให้ร่างกายทรุดโทรม
2. ทำให้เกิดความต้องการอย่างแรงกล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ จะหยุดเสพไม่ได้
3. ผู้เสพจะต้องเพิ่มปริมาณของยาเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นอันตรายต่อร่างกาย
4. เมื่อขาดยาเสพติดจะเกิดอาการทางร่างกาย ซึ่งเป็นปฏิกิริยาขาดยา

* จากคำนิยามขององค์การอนามัยโลก และจากการค้นคว้างานเภสัชวิทยาของยาเสพติด จึงประมวลความหมายและลักษณะของยาเสพติดไว้ว่า (สมทรง กาญจนาทร 2521 : 80 - 81)

1. เป็นสารที่เมื่อเสพเข้าไปในร่างกายมนุษย์แล้วจะเกิดพิษเรื้อรัง
2. ทำอันตรายแก่สุขภาพร่างกายของผู้เสพให้เสื่อมโทรม
3. จะเกิดอาการเสพติดทางใจ (Psychological dependence) เป็นหาสยาเสพติดนั้นอยู่ในใจเสมอ เกิดความต้องการอย่างแรงกล้า ถูกบังคับผลักดันให้แสวงหายาเสพติดให้ได้ไม่ว่าวิธีใดวิธีหนึ่งก็ตาม หยุดเสพยาไม่ได้
4. ทำให้ร่างกายเกิดความดื้อยา หรือทนยา (Tolerance) เมื่อร่างกายเกิดปฏิกิริยาต่อต้านฤทธิ์ยาจนเกิดความเคยชินแล้ว ทำให้ต้องเพิ่มปริมาณสูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงจะเกิดผลตามต้องการ ความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณการเสพยาจะเพิ่มขึ้นทุกวันทุกเวลา
5. จะเกิดอาการเสพติดทางกาย (Physical dependence) โดยเข้าไปออกฤทธิ์ที่สมองและประสาท ในเนื้อเยื่อต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อหมดฤทธิ์ยาร่างกายจะปรับสภาพเข้าสู่ธรรมชาติการทำงานของอวัยวะบางอย่างจะรุนแรงกว่าปกติ เกิดอาการถอนยา หรือกลุ่มอาการอดยาเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน เช่น ไข้หนาวสั่นเรียกว่าเสียนยาหรือลงแดง เช่น เริ่มเป็นนอย ๆ เมื่อขาดยาใน 4 - 5 ชั่วโมง จะมีอาการกระวนกระวาย ปวดเมื่อย น้ำมูกน้ำตาไหล รุนแรงเป็นลำดับจนถึงขั้นปวดกล้ามเนื้อ ปวดกระดูก ท้องร่วง และถ่ายเป็นเลือด ทำให้ผู้ติดยาเสพติดต้องชวนชวายเป็นยาเสพติดมาเสพเพิ่ม เมื่อเริ่มอาการนั้นจะทำให้หยุดยาไม่ได้

6. เกิดพิษภัยและโทษร้ายแรงต่อสังคม ทำให้เสื่อมเสียหายนางทางเศรษฐกิจและ
ความมั่นคงของชาติ รวมทั้งแรงงาน ทรัพยากร และความสูญเสียในคานาระคมขุมกำลังทาง ๓
มารณรงค์ ปราบปรามและบำบักรักษากการศึกษาเสพติดเหล่านี้ นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้
เกิดอาชญากรรมทาง ๓

ตามความเข้าใจของประชาชนทั่วไปที่ใคร่บชมุดมทางสื่อมวลชน สารบางอย่างที่
ไม่มีฤทธิ์ทางเสพติดเรียกว่าเป็นยาเสพติด เช่น ทินเนอร์ น้ำมันระเหยต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มของ
สารระเหยเหล่านี้ในทางวิชาการยังพิสูจน์ไม่ไควว่า สารนั้นเป็นสารเสพติด แต่พิสูจน์ไควว่ามนุษย์
ติดสารเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีพฤติกรรมไปติดสารนั้นเอง โดยตัวของสารเองนั้นไม่มีฤทธิ์
ทำให้เสพติด ซึ่งในขณะนี้สามารถแยกสารเสพติดที่คนทั้งหลายเข้าใจกันได้ 3 ประเภท คือ
(วิชัย โปษยจินดา 2525 : 68 - 69)

- * 1. ยาเสพติดซึ่งพิสูจน์แล้วว่ามีฤทธิ์ทำให้คนคิดและเป็นสารที่ผิดกฎหมาย เช่น ฝิ่น
มอร์ฟีน เฮโรอีน
- 2. ยาเสพติดที่มีฤทธิ์ทำให้คนคิดแต่เป็นสารที่ถูกกฎหมาย เช่น บุหรี่ สุรา
- 3. ยาเสพติดซึ่งโดยตัวของสารนั้นไม่มีฤทธิ์เสพติด แต่มนุษย์มีพฤติกรรมไปติดสารนั้น
ซึ่งเป็นสารระเหยทั้งหลาย เช่น ทินเนอร์ เบนซีน

ประเภทของยาเสพติด

ปัจจุบันมีสารที่ไควว่าเป็นยาเสพติด ซึ่งใช้กันแพร่หลายสามารถแบ่งประเภทของ
ยาเสพติดไควดังนี้

- 1. แบ่งตามลักษณะที่มาหรือแหล่งที่เกิดของยาเสพติด (ประยูร นรการณกุล
2519 : 15)

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ คือ ยาเสพติดที่สกัดหรือกลั่นจากพืชหรือพันธุ์ไม้บางชนิด
โดยตรง ซึ่งเป็นพืชที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ฝิ่น กัญชา กระตอม โคคา หรือนำสารจาก
พืชเหล่านั้นมาทำกรรมวิธีกลายเป็นยาเสพติดประเภทอื่น เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นจากสารเคมีและนำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ มีสารที่ทำให้เสพติดอยู่ เช่น เฟนิลีน เมชาโตน

2. แบ่งตามคุณสมบัติของสารเสพติดได้ 6 ประเภท คือ (จำรูญ ยาสมุทร 2521 : 292 - 293)

พวกที่ 1 เป็นและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากดิน เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ตลอดจนสารสังเคราะห์อื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน เช่น เฟนิลีน เมชาโตน ยาเสพติดเหล่านี้จะออกฤทธิ์ในทางกดประสาทและสมองอย่างรุนแรง ผู้ติดยาประเภทนี้แล้ว กลไกของร่างกายจิตใจ สติปัญญา และความรู้สึกลึกซึ้งจะถูกทำลายอย่างรวดเร็วและรุนแรง

พวกที่ 2 ยาจำพวกกดประสาทและยาระงับประสาท ได้แก่ ยานอนหลับชนิดต่าง ๆ ยาพวกนี้มีฤทธิ์กดประสาท ตัวยาจะไปออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ยาเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในวงการแพทย์ เมื่อผู้ใช้รับประทานยาเป็นจำนวนมากและเป็นระยะเวลานาน ก็จะทำให้ติดยา

พวกที่ 3 ยาจำพวกกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน ใบกระท่อม เป็นยาที่มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองตื่นตัวตลอดเวลา ร่างกายจะอ่อนล้าลงเรื่อย ๆ เมื่อหมดฤทธิ์ยา ร่างกายจะอ่อนเพลีย สมองมึนงง บังคับตัวเองไม่ได้บางทีทำให้คลุ้มคลั่ง

พวกที่ 4 ยาจำพวกหลอนประสาท ได้แก่ แอล เอส ดี กัญชา เห็ดบางชนิด ยาเสพติดเหล่านี้จะออกฤทธิ์ทำให้ประสาทรับรู้ผิดปกติไปจากเดิม เกิดจิตหลอน ภาพลวงตาควบคุมตนเองไม่ได้ การรับรู้ การสัมผัสผิดไปจากปกติ อาจทำอันตรายแก่ผู้อื่นได้

พวกที่ 5 พวกสารระเหยต่าง ๆ เช่น น้ำมันเบนซิน สีทาไม้ กาวบางชนิด

พวกที่ 6 พวกแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้าชนิดต่าง ๆ และยาสูบชนิดต่าง ๆ

ก็จัดเป็นยาเสพติดด้วย

สาเหตุของการใช้ยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่า คนเราใช้ยาเสพติดมีสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. ตัวยาเองมีฤทธิ์ทำให้ติด

2. ตัวบุคคล แยกเป็น 2 ประการ คือ

2.1 สาเหตุทางร่างกาย เช่น เจ็บป่วยหรือทำงานหนักแล้วใช้ยาเสพติดแล้ว
สมายทำให้อยากใช้อีก

2.2 สาเหตุทางจิตใจ เยาวชนที่ศึกษาเสพติดในปัจจุบันพบว่า เกิดจากขาด
ความอบอุ่นทางครอบครัว อยากดอง อยากเรียนรู้อยู่คนเดียว หรือในบางคนที่มีอาการป่วย
ทางจิตใจ เช่น วิตกกังวล มีจิตใจซึมเศร้า

3. สิ่งแวดล้อม เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีการระบาดของยาเสพติด มีโอกาส
ติดยาเสพติดมากขึ้นเนื่องจากสามารถทดลอง หรือชักจูงให้เสพยาเสพติดได้ง่าย

สมมติฐานของการติดยาเสพติด (ฝ่ายศึกษานโยบายและเผยแพร่ กองสุขภาพจิต 2526 :

47 - 48)

1. การศึกษาอาจแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานบุคคลิกภาพที่ผิดปกติที่ต้องได้รับความพึงพอใจ
ในช่วงเวลาสั้น ๆ แบบทันทีทันใด และอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความต้องการหลีกเลี่ยงการระ
ความรับผิดชอบชั่วขณะ

2. เป็นการแสดงให้เห็นถึงความประพฤติกเล็ดเลี้ยว ต้องการแสวงหาความพอใจ
โดยไม่คำนึงถึงระเบียบ กฎเกณฑ์ทางสังคม ตลอดจนศีลธรรมอันดีงาม

3. เป็นการพยายามที่จะรักษาตนเองของผู้ที่

3.1 มีความทุกข์ใจ คับข้องใจ เช่น ในวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ
หรือในผู้ใหญ่ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมบีบรัด

3.2 มีความทุกข์ทางกาย เช่น ความเหนื่อยล้า ความเจ็บป่วย

3.3 เชื่อว่ายาเสพติดสามารถช่วยป้องกันโรคหรือเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ

4. แสดงให้เห็นถึงผลสะท้อนของการใช้จ่ายสูงและต่ำ ๆ กัน ในช่วงเวลานาน ซึ่งทำให้หวั่นว่ที่หน้าทีเกี่ยวกับการขยายอาหารถูกทำลาย
 5. เป็นการกระทำที่ของการ ชักขึ้นหรือคอคานแบบแผนคานิยมของสังคม
 6. ผู้ใช้จ่ายเสียพิศเป็นเครื่องมือสร้างเงื่อนไขและกลายเป็นรูปแบบพฤติกรรมกรเรียนรูไป
 7. เป็นผลของความกดดันของสังคม วัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การใช้จ่ายปริมาณมากและบ่อยครั้ง เช่น การดื่มสุรา
- สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขนาดยาเสพติดหรือขวบรวมพฤติกรรมกรเสพติด มีดังนี้
1. ความพร้อม ถาษาเสพติดหาซื้อไดยาก พฤติกรรมกรเสพติดจะไม่แพร่หลาย แถถาหากมีอยู่ในท้องถื่นก็จะระบาดไคงาย
 2. การยอมรับของสังคม ถาอยู่ในสังคมที่ยอมรับกรเสพติด จะมีแนวโน้มที่จะทำใหติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ไคงายขึ้นอีก
 3. การติดต่อดสื่อสารและการขนส่ง ถาสะดวกและรวดเร็วจะทำให้แพร่ระบาดกระบายไปไค้เร็ว
 4. ^{ส่วนนี้}กลุ่มเพื่อน จะมีอิทธิพลเกี่ยวกับการลองเสพติดหรือไม่เสพติด เด็กผู้ชายมักถูกชักชวนจากเพื่อนชายที่มีอายุใกล้เคียงกัน ส่วนเด็กหญิงมักถูกชักชวนให้ลองเสพติดโดยเด็กผู้ชายหรือชายที่สูงอายุ คานิยมในกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งที่ควรตระหนักเพราะจะมีผลต่อการลองเสพติดและการเสพติดไปในระยะเวลายาวนาน
 5. ^{ส่วนนี้}ครูเทาไม่ถึงการณ์ มักถูกหลอกหรือทำไค้โดยไม่รุ้ตัว
 6. ^{ส่วนนี้}อิทธิพลของข่าวสารในการโฆษณาชวนเชื่อ จะมีอิทธิพลอย่างมากในผู้ใหญ่ที่อายุน้อยและชาวประสมการณ
 7. ^{ส่วนนี้}ครอบครัว มีอิทธิพลในการส่งเสริมหรือสะกักกัการการเสพติด เช่น ในครอบครัวที่มีสมาชิกคนใดคนหนึ่งดื่มเหล้าเด็กก็จะเรียนแบบและติดไค้งาย

การป้องกันยาเสพติด (วิชัย โปษยจินดา และคนอื่น ๆ 2526 : 32 - 35)

เนื่องจากปัญหาเสพติดมีสาเหตุมาจากปัจจัย 3 ประการ คือ ตัวคน ตัวยา และ สิ่งแวดล้อม ฉะนั้นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงยึดถือตัวคนเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคน ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ โดยไม่หันไปพึ่งยาเสพติด เมื่อเกิดปัญหขึ้นกับครอบครัวหรือตนเอง และขณะเดียวกันก็ดำเนินงานในด้านการแก้ไขด้านตัวยา และปรับปรุงสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป จำแนกได้ดังนี้

การป้องกันยาเสพติดในทางทฤษฎี แบ่งเป็น

1. การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล

แนวความคิดนี้มีความเชื่อว่าการจะแก้ไขปัญหายาของระบบใหญ่ได้ จำเป็นต้องแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงระบบย่อย ๆ แต่ละระบบให้เสียก่อน ในการป้องกันปัญหายาเสพติดก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างหรือเปลี่ยนแปลงบุคคลแต่ละคนให้เป็นคนดี จึงจะทำให้การดำเนินงานบรรลุผล สำเร็จ รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงบุคคลที่นิยมใช้กัน ได้แก่

1.1 Socratic - Rational Model ทฤษฎีนี้เชื่อว่า มนุษย์ทุกคน มีเหตุผลและพร้อมที่จะตอบสนองต่อข่าวสารใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์เสมอ ซึ่งจะทำให้บุคคลสร้าง หรือเปลี่ยนแปลงเจตคติอันจะเป็นผลต่อการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด

1.2 Social - Psychological Model ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของบรรทัดฐานจากกลุ่มที่ตนผูกพันอยู่

ส่วนเป้าหมายของการป้องกันยาเสพติดโดยการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล ได้แก่ การที่บุคคล มีเจตคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติด

2. การเปลี่ยนแปลงระบบสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการยาเสพติดของบุคคล หรือ ปริมาณยาเสพติดในท้องตลาด การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตัว บุคคล จึงนับเป็นวิธีจำเป็น การลดความต้องการยาเสพติดด้วยการแก้ปัญหานั้นที่ตัวบุคคล แต่เพียงด้านเดียวย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการสร้างสรรค่านิยม วัฒนธรรม ฯลฯ

ของสังคม ควบคู่ไปกับการพัฒนาตัวบุคคลด้วย รูปแบบการเปลี่ยนแปลงระบบสิ่งแวดล้อมที่นิยมกัน
ได้แก่

✓ 2.1 Liberal Model เป็นรูปแบบที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป มีหลักการ
คือ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เช่น การแสดงประชาธิปไตยตามยาเสพติด

✓ 2.2 Radical Model เป็นรูปแบบที่มีลักษณะฉับพลันทันที มีหลักการคือ
ใช้จิตวิทยาชุมชน เช่น การปลุกเร้าให้คนในชุมชนรวมมือกันแก้ไขปัญหาคาใจที่อยู่ใน
ส่วนเป้าหมายของการป้องกันยาเสพติด โดยการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ได้แก่
การสร้างเสริมวัฒนธรรมที่ถูกต้อง เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และดื่มสุรา การอบรม
เลี้ยงดูบุตร

การป้องกันยาเสพติดในทางปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1. การป้องกันในวงกว้าง

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้ตระหนักในโทษภัยของยาเสพติด
ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในปัญหายาเสพติดอย่างถูกต้อง และเป็นการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม
ที่มีส่วนสำคัญต่อการลด แลงเป็น

1.1 การเผยแพร่ข่าวสาร เป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัยสื่อมวลชน
และสื่อบุคคล เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจใช้ยาเสพติด

1.2 การให้การศึกษา ควรเป็นพื้นฐานเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดตั้งแต่เด็ก
โดยการสอดแทรกความรู้เรื่องยาเสพติดไว้ในหลักสูตร การศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ

1.3 การจัดกิจกรรมทางเลือก เช่น นันทนาการ การบำเพ็ญประโยชน์

2. การป้องกันในวงแคบ

สำหรับบุคคลบางกลุ่มหรือพื้นที่บางแห่งซึ่งสอดคล้องกับปัญหาเสพติด ซึ่งการ
ป้องกันในวงกว้างไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จึงต้องกำหนดขอบเขตหรือกลุ่มคน เพื่อให้การ
ดำเนินงานปรากฏผลทันที่ กลุ่มบุคคลและพื้นที่ซึ่งจำเป็นต้องเฝ้าระวังการการป้องกันใน
วงแคบ เช่น กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มผู้ว่างงาน แหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมที่ปฏิบัติ คือ

2.1 การฝึกอบรม แบ่งออกเป็น

- 2.1.1 การฝึกอบรมประชาชน
- 2.1.2 การฝึกอบรมแกนนำหรือกลุ่มผู้นำ

2.2 การรณรงค์ เป็นการเผยแพร่ข่าวสารโดยการระดมสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชน ใครร่วมมือรวมใจกันแก้ปัญหาเสพติด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1974 โจนส์ (Jones. 1974 : 2583 - A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเจตคติและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน กลุ่มหนึ่งนั้นได้เรียนโปรแกรมเรื่องยาเสพติดมาแล้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเจตคติและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อต้านยาเสพติดมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดน้อย และในปีเดียวกันนี้ สเปวค (Spevack. 1974 : 6784 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมของนักเรียนที่ติดยาและไม่ติดยาเสพติด โดยใช้กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาในการวิจัย 3 ปี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ติดยาและไม่ติดยาเสพติดนั้น มีบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนที่ติดยาเสพติดมีลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ น้อยกว่าและจะมีแนวโน้มของการใช้ยาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่มีบิดาหรือมารดาที่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา

ปี ค.ศ. 1975 วิดดอน (Whiddon. 1975 : 3426 - A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการใช้ยาเสพติด ระหว่างนักเรียนระดับ 12 ในโรงเรียนอันดับ 1, 2 และ 3 ในรัฐมอนทานาตะวันตก ผลการวิจัยพบว่า

1. คนที่มีความรู้จากติดยาเสพติดได้

2. การมีความรู้จะไม่ช่วยบรรเทาการไชยาเสพติดในยอลง
3. นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อยาเสพติดมักจะหันไปไชยาเสพติดมากขึ้น
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติดและเจตคติได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากการอยู่รวมกันของกลุ่ม
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการไชยาเสพติดได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน
6. สำหรับยาเสพติดที่นิยามว่ามีแนวโน้มที่จะไชเหมือนกัน เมื่อนักเรียนอยู่รวมกันเป็นกลุ่มตามเพศ ตามขนาดของโรงเรียน และโรงเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน

ในปี ค.ศ. 1978 ไลน์สไตน์ (Feinstein. 1978 : 5935 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการไชยาเสพติดของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอิดลินอยส์ จำนวน 829 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การไชยาเสพติดของนักศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการไชยาเสพติดของผูปกครอง กล่าวคือ ถ้าผูปกครองของ นักศึกษาค้นไชยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษาค้นนั้นจะมีแนวโน้มที่จะไชยาเสพติดชนิดนั้นไปด้วย

ค.ศ. 1979 บราวน์ (Brown. 1979 : 3752 - 53 A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างด้านเจตคติในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการเลือกไชยาเสพติด และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติที่มีต่อยาเสพติด กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 ถึงระดับ 12 ในโรงเรียนประจำตำบล ไกลเมืองคัลลัส รัฐเท็กซัส ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีเจตคติที่ดีต่อยาเสพติดมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติที่ดีต่อกัญชา และแอลกอฮอล์ ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับเฮโรอีนและเมทิตินั้นไม่มีความแตกต่าง และพบว่านักเรียนมีเจตคติทางลบต่อ แอลกอฮอล์ เฮโรอีน เมทิติน มากกว่า บุหรี่ สุรา และกัญชา

งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2516 เสรีน ปุณณะหิตานนท์ (เสรีน ปุณณะหิตานนท์ 2516 : 62 - 65) ได้ทำการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในประเทศไทยและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่อง

โดยศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 18 เดือน กลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และประชาชนโดยทั่วไป จำนวน 6,079 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านการศึกษา นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนโยธาเสพतिकน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน และพบว่าอัตราการโยธาเสพतिकจะสูงขึ้นตามระดับการศึกษา
2. ผู้ที่โยธาเสพतिकส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีค่าโยธาเสพतिक และพบว่าส่วนใหญ่จะมีเพื่อนสนิทที่โยธาเสพतिकด้วย นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่ไม่ได้โยธาเสพतिकมักมาจากครอบครัวที่เป็นระเบียบ ไม่มีปัญหาครอบครัว มีความอบอุ่นและรักใคร่กันดี
3. ในด้านเจตคติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้โยธาเสพतिकมีนิสัยแรงเป็นผู้ที่สังคมไม่ปรารถนา แต่ส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า ข้าราชการประสาธและยากลอมประสาธไม่มีความร้ายแรง
4. ประสมการณ์เกี่ยวกับโยธาเสพतिकมักเริ่มจากโยธาเสพतिकพวกหลอนประสาธ และกัญชา นอกจากนี้ยังพบว่า การยอมรับของสังคมมีอิทธิพลอย่างมากในการทดลองเสพतिकครั้งแรกและครั้งต่อ ๆ ไป ส่วนอิทธิพลรองลงมาคือการหาโยธาเสพतिकได้ง่าย

พ.ศ. 2518 ผ่น แสงสิงแก้ว และคนอื่น ๆ (ผ่น แสงสิงแก้ว และคนอื่น ๆ 2518 : 20 - 45) ได้ทำการสำรวจนักเรียนไทยศึกษาและศึกษาเจตคติที่มีต่อโยธาเสพतिकจากนักเรียน 1,506 คน เป็นชาย 1,141 คน หญิง 365 คน ในจังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา และในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. มีการโยธาเสพतिकในหมู่นักเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นต้นไป และจำนวนผู้โยธาเสพतिकจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตราปกติจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่สำหรับนักเรียนวิทยาลัยเทคนิค การโยธาเสพतिकเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงชั้นปีที่ 5

2. จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผู้เคยโยธาเสพतिकร้อยละ 23 และร้อยละ 6 ยังคงโยธาอยู่ ซึ่งจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายถึงร้อยละ 94

3. การใช้ยาเสพติดจำพวกแอมเฟตามีน บามิซูเรท และยาหลอนประสาท พบมากในกลุ่มนักเรียนเทคนิค ส่วนในนักเรียนมัธยมศึกษาพบน้อยมาก การใช้ยาเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 14 เคยใช้ และปริมาณจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงชั้นเทคนิคปีที่ 4 ร้อยละ 50 เคยใช้

4. การใช้ยาเสพติดของนักเรียนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

5. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยต้องโทษหรือกระทำความผิดกฎหมาย

6. เมื่อมีปัญหาส่วนตัวกลุ่มที่ใช้ยาเสพติดจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าผู้ปกครองและพบว่าเพื่อนเป็นแหล่งที่มาซึ่งยาเสพติดมากกว่าที่จะไปซื้อเอง เพื่อนจะเป็นผู้ชักจูงให้ยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่

พ.ศ. 2519 ศิริพร เกษมรมย์ (ศิริพร เกษมรมย์ 2519 : 58 - 59) ได้ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ซึ่งเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 128 คน มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี จากโรงพยาบาลสมเด็จพระยา และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าเด็กที่ติดยาเสพติดมาจากครอบครัวที่แตกแยกกัน มีความขัดแย้ง ไม่ได้รับความสนใจจากพ่อแม่ ทำให้รู้สึกละเลยตัวเองไม่เป็นที่ต้องการของครอบครัว

ในปีเดียวกันนี้ เสรีน ปุณณะพิธานนท์ (เสรีน ปุณณะพิธานนท์ 2519 : 2 - 28) ได้ทำการสำรวจเจตคติของเยาวชนที่มีต่อยาเสพติดและประเมินเกี่ยวกับประสิทธิผลของวิธีการป้องกันและให้การศึกษากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 1,074 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้ยาเสพติดได้เพิ่มมากขึ้นในช่วงระยะเวลาจากการสำรวจครั้งก่อนในปี พ.ศ. 2515 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เฮโรอีน ซึ่งเพิ่มเป็นหลายเท่าในโรงเรียนทุกประเภท และรวมถึงยาระงับประสาทต่าง ๆ ด้วย

2. สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตและการหายาเสพติดได้ง่าย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ยาเสพติดเป็นครั้งแรก

3. นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ^{ที่เกี่ยวข้อง} เกี่ยวกับยาเสพติดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการให้การศึกษารื่องยาเสพติดยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

5. ผู้ที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเลยนั้น มีเหตุผลมาจากความไม่สนใจและกลัวอันตรายจากการใช้ ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 55

พ.ศ. 2522 อัสสร เทียวตระกูลวัฒน์ (อัสสร เทียวตระกูลวัฒน์ 2522 :

48 - 52) ได้ทำการวิจัยเจตคติที่มีต่อยาเสพติดและปฏิกิริยาเชิงอัตนัยของนักศึกษาจากวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่ ยากระทุ่น สุรา และกัญชา มีเจตคติที่ดีต่อการเสพยาเสพติดชนิดนั้น ๆ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพ และนักศึกษาที่เคยเสพยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะทำตามความคาดหวังหรือชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ได้ง่ายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพยาเสพติด และนักศึกษาที่เคยเสพยาเสพติดแต่ละชนิดก็มีเพื่อนสนิทที่เคยเสพยาเสพติดด้วย

คณะกรรมการทำงานฝ่ายวิจัยของคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (คณะกรรมการทำงานฝ่ายวิจัยของคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 24 - 26) ได้วิจัยการศึกษาสภาพปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า นักศึกษาที่ลองยาเสพติดครั้งแรกส่วนใหญ่เป็นเพราะอยากรลอง เพื่อนชวน และสารเสพติดที่นิยมใช้มากที่สุดคือ บุหรี่ เฮโรอีน และน้ำมึนระเหย นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลิกใช้ยาเสพติดว่า จะเลิกได้มากกว่าเลิกไม่ได้

ในระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2527 ศูนย์เวชศึกษาป้องกันวิทยาลัยครูธนบุรี (ศูนย์เวชศึกษาป้องกันวิทยาลัยครูธนบุรี 2527 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาศภาพการรู้จักและสภาพการใช้สารเสพติดในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ" พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเคยลองเสพยาเสพติดพวก สุรา บุหรี่ และกัญชามากกว่ายาเสพติดพวกอื่น การ เสพยา ที่มีสาเหตุสำคัญคือเพื่อเสริมบุคลิกภาพ การเสพยาที่มีสาเหตุสำคัญคือมีเรื่องไม่สบายใจ

ทางคันเจตคติคดียาเสพติดและผู้ที่เสพยาเสพติด พบว่า การใช้ยาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี ผู้ติดยาเสพติดสามารถเลิกได้ ยกเว้นยาเสพติดพวกเฮโรอีน ผู้ที่ติดยาเสพติดพวกบุหรี่ และสุราเป็นบุคคลที่ไว้วางใจได้ และจะรู้สึกรังเกียจเลิกจนอยาสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา

ปี พ.ศ. 2529 จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ (จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ 2529 : 81 - 87) ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 615 คน ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความแตกต่างกันในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ภูมิลำเนา จำนวนพี่น้องในครอบครัว จำนวนเพื่อนในกลุ่มเพื่อนสนิท สภาพครอบครัว อาชีพ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว มีการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรค่านิยม สภาพครอบครัว การใช้ยาเสพติดของนักเรียน การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท และการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับเจตคติคดียาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากน้อยแตกต่างกัน
2. ตัวแปรค่านิยม สภาพครอบครัว การใช้ยาเสพติดของนักเรียน การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท และการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง สามารถรวมกันทำนายเจตคติคดียาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

วิธีดำเนินการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530 ในเขตจังหวัดสกลนคร ซึ่งประกอบด้วย 12 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกุดบาก อำเภอวานรนิวาส อำเภอกุดชุมหะ อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม อำเภอวารินชำราบ อำเภอวาริชภูมิ อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอสองดาว อำเภออากาศอำนวย อำเภอคำตากล้า กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน กิ่งอำเภอเต่างอย และกิ่งอำเภอโคกศรีสุพรรณ มีจำนวนโรงเรียนรวม 35 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนรวม 4,791 คน เป็นนักเรียนชาย 2,604 คน นักเรียนหญิง 2,187 คน (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา 2530 : 128 - 131)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 902 คน เป็นนักเรียนชาย 495 คน นักเรียนหญิง 407 คน โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane. 1967 : 581) กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรที่มีนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อน .03 ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน

- วิธีดำเนินการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย
 ขั้นตอน (Multi - stages Random Sampling) มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้
1. สุ่มตัวอย่างอำเภอในจังหวัดสกลนคร โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มมาร้อยละ 50 จาก 15 อำเภอ ได้กลุ่มตัวอย่าง 8 อำเภอ
 2. สุ่มตัวอย่างโรงเรียน จากอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อำเภอละ 1 โรงเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 รวม 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนดงมะไฟวิทยา โรงเรียนกุศมากพัฒนาศึกษา โรงเรียน
 บ้านบัวราษฎร์บำรุง โรงเรียนพังโคนวิทยาคม โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส โรงเรียนมัธยม
 วาริชภูมิ โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา โรงเรียนนิคมน้ำอุ่นเจริญวิทยา
 3. สุ่มตัวอย่างห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาร้อยละ 50
 ของจำนวนห้องเรียนทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
 Sampling) จะได้ห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 17 ห้องเรียน
 4. สุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย หญิง จากห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยคิดจาก
 อัตราส่วนจำนวนรวมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละเพศต่อจำนวนรวมประชากรแต่ละเพศของโรงเรียน
 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
 จะได้กลุ่มตัวอย่างแต่ละเพศของแต่ละโรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน		จำนวนนักเรียน			
	ทั้งหมด (ห้อง)	ที่สุ่มมา (ห้อง)	เพศชาย		เพศหญิง	
			ทั้งหมด (คน)	ที่สุ่มมา (คน)	ทั้งหมด (คน)	ที่สุ่มมา (คน)
1	3	2	72	50	78	48
2	5	3	75	53	71	44
3	3	2	42	30	36	22
4	8	4	169	117	143	89
5	6	3	127	88	98	60
6	6	3	102	70	110	69
7	4	2	76	52	71	44
8	3	2	51	35	50	31
รวม	38	17	714	490	657	412

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามเจตคติ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด และหลักเกณฑ์ วิธีสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า

2. นำผลของการศึกษามาดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล คำนยาเสพติด และครูสอนวิชาสุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมวิทยาคาร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 120 คน

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วมาตรวจสอบความถูกต้อง ใ้คะแนนและหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137) ถ้าข้อใดมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ถือว่า ข้อนั้นมีค่าอำนาจจำแนก สามารถวัดเจตคติที่แตกต่างกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของ ครอนแบค (Cronback. 1970 : 161) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ถ้าค่าความเชื่อมั่น 0.6 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ ถ้าค่าความเชื่อมั่นใกล้ 1 ถือว่า มีค่าความเชื่อมั่นสูง ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9463108

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเจตคติหัตถ์ต่อยาเสพติด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพครอบครัว การใช้ยาเสพติดของนักเรียน การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติหัตถ์ต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ ถ้าผู้ตอบตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ ถ้าผู้ตอบตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้บริหารของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และแจกแบบสอบถามให้นักเรียนนำไปตอบที่บ้าน แล้วนำส่งในวันรุ่งขึ้น โดยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 902 ฉบับ ได้รับคืนครบถ้วนทั้ง 902 ฉบับ
3. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และแยกตามตัวแปรที่จะศึกษา แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และให้คะแนนของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for The Social Sciences : S.P.S.S.) ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีการต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา โดยใช้การคำนวณค่าความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์เจตคติต่ออาสาสมัครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยมาตัดสินตามเกณฑ์ของเบส (Best. 1959 : 159) ดังต่อไปนี้

- 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีเจตคติไม่ดีต่ออาสาสมัครมากที่สุด
- 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีเจตคติไม่ดีต่ออาสาสมัคร

2.51 - 3.50 หมายความว่า มีเจตคติปานกลางต่อยาเสพติด

3.51 - 4.50 หมายความว่า มีเจตคติดีต่อยาเสพติด

4.51 - 5.00 หมายความว่า มีเจตคติดีต่อยาเสพติดมากที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression
Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1

4. สร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ไคเก

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 68)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ	S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	Σx^2	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\Sigma x)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร (Edwards.

1958 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
	$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนสูง
	n_L	แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนต่ำ

3. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร α - Coefficient

(Cronback. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม
แต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

4. วิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวที่มีความสัมพันธ์กัน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Multiple Regression Analysis) โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur.
1973 : 30)

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

4.1 หากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 62)

$$R = \sqrt{\frac{SS_{reg}}{SS_t}}$$

4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 37)

$$F = \frac{R^2}{1 - R^2} \cdot \frac{N - k - 1}{k}$$

4.3 ทดสอบค่า F เพื่อทดสอบว่าเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์แล้วจะทำให้ค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 71)

$$F = \frac{(R_{y.12...k_1}^2 - R_{y.12...k_2}^2) / (k_1 - k_2)}{(1 - R_{y.12...k_1}^2) / (N - k_1 - 1)}$$

4.4 ทดสอบค่า t เพื่อทดสอบว่าค่า b ของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวจะส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์หรือไม่ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 138)

$$t = \frac{b_i}{SE_{b_i}}$$

5. สร้างสมการทำนายเจตคติทอयाเสพติด

5.1 ในรูปของคะแนนดิบ โดยใช้สมการ (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 30)

$$\tilde{Y} = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

5.2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน โดยใช้อสมการ (Kerlinger and Pedhazur.
1973 : 62)

$$\tilde{Z} = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{Y}$	แทน	เจตคติต่อยาเสพติดเมื่อทำนายในรูปคะแนนดิบ
$\bar{Z}$	แทน	เจตคติต่อยาเสพติดเมื่อทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง
$R^2 \text{ Chang}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสองที่เปลี่ยนไปเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระตัว
F	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ F
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งทำนายในรูปคะแนนดิบ
$S.E.B.$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E.b$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งทำนายในรูปคะแนนดิบ
$S.E. \text{ est}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean of Square

สัญลักษณ์ของตัวแปรพยากรณ์

1. ในกรณีวิเคราะห์ข้อมูลมี 5 ตัวแปรพยากรณ์

1.1 เมื่ออยู่ในรูปคะแนนดิบ

x_1	แทน เพศ
x_2	แทน สภาพครอบครัว
x_3	แทน การใช้จ่ายเสพติดของนักเรียน
x_4	แทน การใช้จ่ายเสพติดของเพื่อนสนิท
x_5	แทน การใช้จ่ายเสพติดของผู้ปกครอง

1.2 เมื่ออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

z_1	แทน เพศ
z_2	แทน สภาพครอบครัว
z_3	แทน การใช้จ่ายเสพติดของนักเรียน
z_4	แทน การใช้จ่ายเสพติดของเพื่อนสนิท
z_5	แทน การใช้จ่ายเสพติดของผู้ปกครอง

2. ในกรณีวิเคราะห์ข้อมูลมี 17 ตัวแปรพยากรณ์

2.1 เมื่ออยู่ในรูปคะแนนดิบ

x_1	แทน เพศ
x_2	แทน สภาพครอบครัว
x_3	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทนารีของนักเรียน
x_4	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของนักเรียน
x_5	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทกีฬาของนักเรียน
x_6	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน
x_7	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของนักเรียน
x_8	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทนารีของเพื่อนสนิท
x_9	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของเพื่อนสนิท

x_{10}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทภัตตาคารของเพื่อนสนิท
x_{11}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของเพื่อนสนิท
x_{12}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท
x_{13}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของผู้ปกครอง
x_{14}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของผู้ปกครอง
x_{15}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทภัตตาคารของผู้ปกครอง
x_{16}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของผู้ปกครอง
x_{17}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของผู้ปกครอง

2.2 เมื่ออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

z_1	แทน เพศ
z_2	แทน สภาพครอบครัว
z_3	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของนักเรียน
z_4	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของนักเรียน
z_5	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทภัตตาคารของนักเรียน
z_6	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน
z_7	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของนักเรียน
z_8	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท
z_9	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของเพื่อนสนิท
z_{10}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทภัตตาคารของเพื่อนสนิท
z_{11}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของเพื่อนสนิท
z_{12}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท
z_{13}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของผู้ปกครอง
z_{14}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของผู้ปกครอง
z_{15}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทภัตตาคารของผู้ปกครอง
z_{16}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของผู้ปกครอง
z_{17}	แทน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของผู้ปกครอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละและเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาตัดสินใจตามเกณฑ์ของ เบส

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 4 สร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation)

ตอนที่ 5 ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรพยากรณ์แยกย่อยออกไปอีกจากกลุ่มตัวแปรการใช้จ่ายยาเสพติดของนักเรียน เพื่อนสนิท และผู้ปกครอง รวม 17 ตัวแปร จึงทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมคือ วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปตารางความถี่และร้อยละ

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และค่าร้อยละ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	495	54.9
หญิง	407	45.1
รวม	902	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 54.9 และเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 45.1

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพครอบครัว และค่าร้อยละ

สภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	759	84.2
บิดามารดาหย่าร้าง	21	2.3
บิดามารดาแยกกันอยู่	29	3.2
บิดามารดาถึงแก่กรรม	3	0.3
บิดาถึงแก่กรรม	64	7.1
มารดาถึงแก่กรรม	26	2.9
รวม	902	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่าสภาพครอบครัวของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 84.2 รองลงมาคือ บิดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 7.1 บิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 3.2 มารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 2.9 บิดามารดาหย่าร้าง ร้อยละ 2.3 ตามลำดับ และนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรมจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.3

ตาราง 4 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทหนึ่ง
ของนักเรียน และร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทหนึ่ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	643	71.3
เคยทดลองเสพ	193	21.4
นาน ๆ ครั้งเสพ	41	4.5
เสพเป็นประจำ	25	2.8
รวม	902	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทหนึ่งของตัวนักเรียนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสพยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 71.3 รองลงมาคือ
เคยทดลองเสพ ร้อยละ 21.4 นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 4.5 และน้อยที่สุดคือ
เสพเป็นประจำ ร้อยละ 2.8

ตาราง 5 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเซพติคประเภทสุราของนักเรียน และร้อยละ

การใช้จ่ายเซพติคประเภทสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเซพ	573	63.5
เคยทดลองเซพ	241	26.7
นาน ๆ ครั้งเซพ	81	9.0
เซพเป็นประจำ	7	0.8
รวม	902	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่าการใช้จ่ายเซพติคประเภทสุราของตัวนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเซพมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 63.5 รองลงมาคือ เคยทดลองเซพ ร้อยละ 26.7 นาน ๆ ครั้งเซพ ร้อยละ 9 และน้อยที่สุดคือ เซพเป็นประจำ ร้อยละ 0.8

ตาราง 6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆของนักเรียน และการร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสฟ	846	93.8
เคยทคลองเสฟ	43	4.7
น่าน ๗ ครั้งเสฟ	6	0.7
เสฟเป็นประจำ	7	0.8
รวม	902	100.0

จากตาราง 6 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆของตัวนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสฟมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 93.8 รองลงมาคือ เคยทคลองเสฟ ร้อยละ 4.7 เสฟเป็นประจำ ร้อยละ 0.8 และน้อยที่สุดคือน่าน ๗ ครั้งเสฟ ร้อยละ 0.7

ตาราง 7 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย
ของนักเรียน และการร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสฟ	830	92.0
เคยทคลองเสฟ	60	6.7
น่าน ๆ คร้งเสฟ	9	1.0
เสฟเป็นประจำ	3	0.3
รวม	902	100.0

จากตาราง 7 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของตัวนักเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสฟมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 92 รองลงมา คือ
เคยทคลองเสฟ ร้อยละ 6.7 น่าน ๆ คร้งเสฟ ร้อยละ 1 และน้อยที่สุด คือ
เสฟเป็นประจำ ร้อยละ 0.3

ตาราง 8 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ
ของนักเรียน และการร้อยละ

การไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสท	884	98.0
เคยทคลองเสท	10	1.1
นาน ๆ คร้งเสท	8	0.9
เสทเป็นประจำ	0	-
รวม	902	100.0

จากตาราง 8 แสดงว่าการไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของตัวนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสทมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 98 รองลงมาคือ เคยทคลองเสท ร้อยละ 1.1 นาน ๆ คร้งเสท ร้อยละ 0.9 และพบว่าไม่มีนักเรียนที่เสทเป็นประจำ

ตาราง 9 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่ายเซตทิคประเภทหนี้
ของเพื่อนสนิท และค่าร้อยละ

การใช้จ่ายเซตทิคประเภทหนี้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเซต	600	66.5
นาน ๆ ครั้งเซต	230	25.5
เซตเป็นประจำ	72	8.0
รวม	902	100.0

จากตาราง 9 แสดงว่าการใช้จ่ายเซตทิคประเภทหนี้ของเพื่อนสนิทของ
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเซตมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 66.5 รองลงมา
คือ นาน ๆ ครั้งเซต ร้อยละ 25.5 และน้อยที่สุด คือ เซตเป็นประจำ ร้อยละ 8

ตาราง 10 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้จ่าย嗜ติประเภทสุราของ
เพื่อนสนิท และการร้อยละ

การใช้จ่าย嗜ติประเภทสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสท	536	59.4
นาน ๆ ครั้งเสท	341	37.8
เสทเป็นประจำ	21	2.8
รวม	902	100.0

จากตาราง 10 แสดงว่าการใช้จ่าย嗜ติประเภทสุราของเพื่อนสนิทของ
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสทมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 59.4 รองลงมา
คือ นาน ๆ ครั้งเสท ร้อยละ 37.8 และน้อยที่สุดคือ เสทเป็นประจำ ร้อยละ 2.8

ตาราง 11 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ
ของเพื่อนสนิท และร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสท	831	92.1
นาน ๆ ครั้งเสท	59	6.6
เสทเป็นประจำ	12	1.3
รวม	902	100.0

จากตาราง 11 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆของเพื่อนสนิทของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสทมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 92.1 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสท ร้อยละ 6.6 และน้อยที่สุดคือ เสทเป็นประจำ ร้อยละ 1.3

ตาราง 12 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย
ของเพื่อนสนิท และร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	832	92.2
นาน ๆ ครั้งเสพ	59	6.6
เสพเป็นประจำ	11	1.2
รวม	902	100.0

จากตาราง 12 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของเพื่อนสนิท
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสพยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 92.2
รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 6.6 และน้อยที่สุดคือ เสพเป็นประจำ
ร้อยละ 1.2

ตาราง 13 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ
ของเพื่อนสนิท และร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสท	891	98.7
นาน ๆ ครั้งเสท	6	0.7
เสทเป็นประจำ	5	0.6
รวม	902	100.0

จากตาราง 13 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิทของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสทมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 98.7 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสท ร้อยละ 0.7 และน้อยที่สุดคือ เสทเป็นประจำ ร้อยละ 0.6

ตาราง 14 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไร้ยาเสพติดประเภทหนึ่งของ
ผู้ปกครอง และการร้อยละ

การไร้ยาเสพติดประเภทหนึ่ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	208	23.1
นาน ๆ ครั้งเสพ	231	25.6
เสพเป็นประจำ	463	51.3
รวม	902	100.0

จากตาราง 14 แสดงว่าการไร้ยาเสพติดประเภทหนึ่งของผู้ปกครองของ
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เสดเป็นประจำมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 51.3
รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 25.6 และน้อยที่สุดคือ ไม่เคยเสพ
ร้อยละ 23.1

ตาราง 15 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไ้ยาเสพติดประเภทสุราของ
ผู้ปกครอง และการร้อยละ

การไ้ยาเสพติดประเภทสุรา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	179	19.9
นาน ๆ ครั้งเสพ	646	71.6
เสพเป็นประจำ	77	8.5
รวม	902	100.0

จากตาราง 15 แสดงว่าการไ้ยาเสพติดประเภทสุราของผู้ปกครองของ
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นาน ๆ ครั้งเสพ มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 71.6
รองลงมาคือ ไม่เคยเสพ ร้อยละ 19.9 และน้อยที่สุดคือ เสพเป็นประจำ ร้อยละ
8.5

ตาราง 16 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไร้ยาเสพติดประเภททุราของผู้ปกครอง และร้อยละ

การไร้ยาเสพติดประเภททุรา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	886	98.2
นาน ๆ ครั้งเสพ	15	1.7
เสพเป็นประจำ	1	0.1
รวม	902	100.0

จากตาราง 16 แสดงว่าการไร้ยาเสพติดประเภททุราของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสพยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 98.2 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 1.7 และน้อยที่สุดคือ เสพเป็นประจำ ร้อยละ 0.1

ตาราง 17 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย
ของผู้ปกครอง และร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคຍเสพ	893	99.0
นาน ๆ ครั้งเสพ	8	0.9
เสพเป็นประจำ	1	0.1
รวม	902	100.0

จากตาราง 17 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของ
ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคຍเสพมีจำนวนมากที่สุด คือ
ร้อยละ 99 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 0.9 และน้อยที่สุดคือ
เสพเป็นประจำ ร้อยละ 0.1

ตาราง 18 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนจากการใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ
ของผู้ปกครอง และการร้อยละ

การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพ	887	98.3
นาน ๆ ครั้งเสพ	9	1.0
เสพเป็นประจำ	6	0.7
รวม	902	100.0

จากตาราง 18 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของผู้ปกครอง
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเสพนี้นานมากที่สุดคือ ร้อยละ 98.3
รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งเสพ ร้อยละ 1 และน้อยที่สุดคือ เสพเป็นประจำ
ร้อยละ 0.7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เสนอ
ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งแสดงในตาราง 19 และนำค่าเฉลี่ยมาตัดสิน
ความแตกต่างของเพศ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและคะแนนมาตรฐานเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อยาเสพติด
ประเภทต่าง ๆ

เจตคติต่อยาเสพติด	$\bar{X}$	S.D.
บุหรี่	1.926	.649
สุรา	2.031	.618
กัญชา	2.018	.627
สารระเหย	1.752	.762
รวมทั้ง 4 ประเภท	1.933	.532

จากตาราง 19 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
มีเจตคติไม่ต่อยาเสพติดทั้ง 4 ประเภท โดยมีค่าเฉลี่ย 1.933 และมีเจตคติไม่
ต่อสารระเหยเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ บุหรี่ กัญชา และสุรตามลำดับ โดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.752, 1.926, 2.018 และ 2.031 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อ
ยาเสพติด โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
ในการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อ
ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple
Regression Analysis) และเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเพิ่มตัวแปรทีละตัว ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร เข้าสู่
สมการถดถอย และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
(R^2 Change) ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับขั้น	ตัวทำนาย	R	R^2	R^2 Change	F
1	x_3	.46536	.21656	.21656	248.78147 **
2	x_3x_1	.52592	.27659	.06003	74.59644 **
3	$x_3x_1x_4$	.54378	.29570	.01911	24.36893 **

.. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดของนักเรียน (x_3) สามารถ
อธิบายความสัมพันธ์ของเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ไคร้อยจะ 21.66 และรองลงมาคือ เพศ (x_1) ไคร้อยจะ 6.003 และ

ลำดับสุดท้ายคือ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิท (x_4) ร้อยละ 1.91 ซึ่ง
 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ยกเว้นตัวแปรด้านสภาพครอบครัว (x_2)
 การใช้จ่ายเซพติกของผู้ปกครอง (x_5) ซึ่งไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับ
 เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนได้

ตอนที่ 4 สร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นปีที่ 3
 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ
 ในการหาสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร ผู้วิจัยได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์
 ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์
 ในรูปคะแนนดิบ (b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์
 ดังปรากฏในตาราง 21

ตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณความคลาดเคลื่อนในการทำนาย และค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบของตัวแปรพยากรณ์ 3 ตัวแปร

ตัวพยากรณ์	β	S.E. β	b	S.E. b	t
x_3	.28788	.03516	4.15661	.50766	8.188 **
x_1	-.22935	.0302	-11.52382	1.51737	-7.595 **
x_4	.17481	.03541	2.98275	.60422	4.936 **

$$a = 88.49632$$

$$R = .54378$$

$$R^2 = .2957$$

$$S.E._{est} = 21.0301$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ การใช้จ่ายค่านักเรียน (x_3) เพศ (x_1) การใช้จ่ายค่านักเรียน (x_4) ส่งผลต่อเจตคติต่อวิชาสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของเจตคติต่อวิชาสถิติกับตัวแปรพยากรณ์

การใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน เพศ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิทมีค่าเท่ากับ .54378 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ การใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน เพศ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิท มีความสามารถอธิบายการแปรผันเจตคติต่อยาเซพติกได้ร้อยละ 29.57 ($R^2 = .2957$) และมีความคลาดเคลื่อนในการทำนาย 21.0301 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มากที่สุดคือ การใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ .46536 ซึ่งแสดงว่าการใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน (x_3) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการทำนายเจตคติต่อยาเซพติกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รองลงมาคือ เพศ (x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ -.22935 และลำดับสุดท้ายคือ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิท (x_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ .17481 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ที่มีค่ามากที่สุดคือ เพศ (x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ -11.52382 รองลงมาคือ การใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 4.15661 และลำดับสุดท้ายคือ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิท มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 2.98275

ในการสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเซพติก โดยมีตัวแปรพยากรณ์ คือ การใช้จ่ายเซพติกของนักเรียน เพศ การใช้จ่ายเซพติกของเพื่อนสนิท เพื่อทราบว่า จะสามารถสร้างสมการทำนายได้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนตัวแปรเกณฑ์และคะแนนตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ ดังปรากฏในตาราง 22

ตาราง 22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนจากตัวแปรเกณฑ์
กับคะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ การเข้าสภานิติของนักเรียน เพศ การเข้า
สภานิติของเพื่อนสนิท เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของสมการทำนาย

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	3	166745.16702	55581.72234	125.67516**
Residual	898	397153.95161	422.26498	
total	902	463899.11863		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปร
เกณฑ์และคะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ได้ในเชิงเส้นตรงจริง จึงสามารถ
สร้างสมการในการทำนายได้

เมื่อนำมาเขียนในรูปของสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 88.49632 - 11.52382X_1 + 4.15661X_3 + 2.98275X_4$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .28788Z_3 - .22935Z_1 + .17481Z_4$$

จะเห็นว่าตัวแปรพหุภาคี การใช้จ่ายสุขภาพของนักเรียน เพศ และ
การใช้จ่ายสุขภาพของเพื่อนสนิท สามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับ
เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายเจตคติต่อ
ยาเสพติด โดยใช้สมการถดถอย (Multiple Regression Equation)

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยโคลีนาในกลุ่มตัวแปรเพิ่มขึ้น โดยแยกตัวแปรพยากรณ์ การใช้จ่ายเสพติดของนักเรียน การใช้จ่ายเสพติดของเพื่อนสนิท การใช้จ่ายเสพติดของ ผู้ปกครอง ออกเป็นตัวแปรพยากรณ์ด้านการใช้จ่ายเสพติดแต่ละประเภท คือ บุหรี่ สุรา ภัตตาหาร สรรระเหย และยาเสพติดประเภทอื่น ๆ โดยแยกออกเป็น 17 ตัวแปร

ตาราง 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร เข้าสู่สมการถดถอย และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	ตัวทำนาย	R	R^2	R^2 Change	F
1	x_3	.40848	.16685	.16685	180.24028 **
2	x_3x_1	.48162	.23195	.0651	76.20253 **
3	$x_3x_1x_{10}$	.51835	.26868	.03673	45.09821 **
4	$x_3x_1x_{10}x_6$	.53845	.28993	.02125	26.8408 **
5	$x_3x_1x_{10}x_6x_4$	.54817	.30082	.01089	13.95959 **
6	$x_3x_1x_{10}x_6x_4x_{12}$	.55233	.30507	.00425	5.46879 **
7	$x_3x_1x_{10}x_6x_4x_{12}x_{15}$	.55505	.30808	.00301	3.89744 *
8	$x_3x_1x_{10}x_6x_4x_{12}x_{15}x_8$	.55783	.31118	.0031	4.00926 *

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่าการใช้ยาเสพติดประเภทหนึ่งของนักเรียน (x_3) สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไคร้อยละ 16.69 และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ คือ เพศ (x_1) การใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ ของเพื่อนสนิท (x_{10}) การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน (x_6) การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน (x_4) การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท (x_{12}) จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเจตคติต่อยาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 โค้ร้อยละ 6.51, 3.673, 2.125, 1.089, .425 ตามลำดับ ส่วนการไ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้นักกรอง (x_{15}) และการไ้ยาเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท (x_8) สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเจตคติต่อยาเสพติดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โค้ร้อยละ .301 และ .31 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรด้านสภาพครอบครัว (x_2) การไ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของนักเรียน (x_5) การไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของนักเรียน (x_7) การไ้ยาเสพติดประเภทสุราของเพื่อนสนิท (x_9) การไ้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของเพื่อนสนิท (x_{11}) การไ้ยาเสพติดประเภทบุหรี่ของผู้นักกรอง (x_{13}) การไ้ยาเสพติดประเภทสุราของผู้นักกรอง (x_{14}) การไ้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของผู้นักกรอง (x_{16}) การไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของผู้นักกรอง (x_{17}) ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการหาสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร คือ การไ้ยาเสพติดประเภทบุหรี่ของนักเรียน (x_3) เพศ (x_1) การไ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของเพื่อนสนิท (x_{10}) การไ้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน (x_6) การไ้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน (x_4) การไ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท (x_{12}) การไ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้นักกรอง (x_{15}) และการไ้ยาเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท (x_8) ผู้วิจัยได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย ทั้งแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β)
ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ไร้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย และค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบของ
ตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร

ตัวพยากรณ์	β	S.E. β	b	S.E. b.	t
x_3	.08763	.03974	3.11516	1.41273	2.205 *
x_1	-.25141	.03091	-12.63219	1.55301	-8.134 **
x_{10}	.12369	.03345	9.31808	2.51998	3.698 **
x_6	.13823	.03113	9.69603	2.18334	4.441 **
x_4	.13295	.03751	4.82177	1.36055	3.544 **
x_{12}	.05707	.02837	8.45123	4.20159	2.011 *
x_{15}	.06078	.02931	10.56026	5.09271	2.074 *
x_8	.0696	.03476	2.7433	1.30227	2.002 *

a = 89.80474
R = .55783
 R^2 = .31118
S.E. est = 20.85589

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ของตัวแปรพยากรณ์
 ทั้ง 8 ตัวแปร และตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .55783 และจากการทดสอบนัยสำคัญ
 ทางสถิติ พบว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวร่วมกัน สามารถทำนายเจตคติต่อยาเสพติด
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร มีความสำคัญ
 ในการอธิบายการแปรผันของเจตคติต่อยาเสพติดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 จำนวน 4 ตัวแปร และที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัวแปร ตัวแปรพยากรณ์ที่มี
 ค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มากที่สุดคือ เพศ (x_1) มีค่า
 สัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ -.25141 และรองลงไปตามลำดับคือ การใ้
 ยาเสพติดประเภทสารระเหยของตัวนักเรียน (x_6) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β)
 เท่ากับ .13823 การใ้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน (x_4) มีค่าสัมประสิทธิ์
 (β) เท่ากับ .13295 การใ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของเพื่อนสนิท (x_{10})
 มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ .12369 การใ้ยาเสพติดประเภทบุหรี่ของ
 นักเรียน (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ .08763 การใ้ยาเสพติด
 ประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท (x_8) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ .0696 การ
 ใ้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้ปกครอง (x_{15}) มีค่าสัมประสิทธิ์ (β) เท่ากับ
 .06078 และการใ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท (x_{12}) มีค่าสัมประสิทธิ์
 (β) เท่ากับ .05707 ซึ่งแสดงว่า เพศ (x_1) มีความสำคัญเป็นอันดับแรก
 ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และรองลงมาคือ
 การใ้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน (x_6) และลำดับสุดท้ายคือ
 การใ้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท (x_{12}) สำหรับค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่
 ของเจตคติต่อยาเสพติดกับตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร มีค่าเท่ากับ .55783
 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร มีความสามารถในการอธิบายการแปรผัน
 เจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 31.118 ($R^2 = .31118$) และมีความคลาดเคลื่อน
 ในการพยากรณ์เท่ากับ 20.85589 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนดิบ

(b) มากที่สุดคือ เพศ (x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ -12.63219 และรองลงไปตามลำดับคือ การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่นๆของผู้ปกครอง (x_{15}) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 10.56026 การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน (x_6) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 9.69603 การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่นๆของเพื่อนสนิท (x_{10}) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 9.31808 การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท (x_{12}) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 8.45123 การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของนักเรียน (x_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 4.82177 การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของนักเรียน (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 3.11516 การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท (x_8) มีค่าสัมประสิทธิ์ (b) เท่ากับ 2.7433

ในการสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด โดยมีตัวแปรพยากรณ์คือ การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของนักเรียน เพศ การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่นๆของผู้ปกครอง เพื่อนสนิท การใช้จ่ายเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การใช้จ่ายเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท การใช้จ่ายเสพติดประเภทอื่นๆของผู้ปกครอง การใช้จ่ายเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท เพื่อทราบว่า จะสามารถสร้างสมการทำนายได้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนตัวแปรเกณฑ์และคะแนนของตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ ดังปรากฏในตาราง 25

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนจากตัวแปรเกณฑ์กับ
คะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของสมการ
ทำนาย

Source of variation	df	SS	MS	F
Regression	8	175472.71893	21934.08987	50.42691**
Residual	894	388426.3997	434.96797	
total	902	563898.10863		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 แสดงว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปร
เกณฑ์และคะแนนจากตัวแปรพยากรณ์ 8 ตัวแปร ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ได้ในเชิงเส้นตรงจริง
จึงสามารถสร้างสมการในการทำนายได้

เมื่อนำมาเขียนในรูปของสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด ได้ดังนี้
สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned}\tilde{Y} = & 89.80474 - 12.63219 X_1 + 10.56026 X_{15} + 9.69603 X_6 \\ & + 9.31808 X_{10} + 8.45123 X_{12} + 4.82177 X_4 \\ & + 3.11516 X_3 + 2.7433 X_8\end{aligned}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned}\tilde{Z} = & - .25141 Z_1 + .13823 Z_6 + .13295 Z_4 + .12369 Z_{10} \\ & + .08763 Z_3 + .0696 Z_8 + .06078 Z_{15} + .05707 Z_{12}\end{aligned}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร ตามตัวแปรต่อไปนี้
 - 2.1 เพศ
 - 2.2 สภาพครอบครัว
 - 2.3 การใช้ยาเสพติดของนักเรียน
 - 2.4 การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท
 - 2.5 การใช้ยาเสพติดของครูปกครอง
3. เพื่อสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสกลนคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้น 902 คน เป็นชาย 495 คน หญิง 407 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้นคอน

(Multistages Random Sampling)

*เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความถี่ของการศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพครอบครัว การใช้จ่ายเงิน ของนักเรียน การใช้จ่ายเงินของเพื่อนสนิท การใช้จ่ายเงินของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อยาเสพติด เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่และเสนอเป็นตาราง
2. วิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาตัดสินใจตามเกณฑ์ของเบส
3. วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)
4. สร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation)
5. วิเคราะห์เพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise

Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าสภาพครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ บิดามารค้ายู่ด้วยกัน และบิดามารค่างดถึงแก่กรรมมีส่วนน้อย การใช้ยาเสพติดของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยเสพ มีส่วนน้อยที่เสพเป็นประจำ การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิทส่วนใหญ่ไม่เคยเสพ มีส่วนน้อยที่เสพเป็นประจำ การใช้ยาเสพติดของครูปกครอง ปรากฏว่าส่วนใหญ่เสพเป็นประจำ มีส่วนน้อยที่เสพเป็นประจำ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ทาน ๗ ครั้งเสพ มีส่วนน้อยที่เสพเป็นประจำ ส่วนยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ส่วนใหญ่ไม่เคยเสพ มีส่วนน้อยที่เสพเป็นประจำ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า นักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อยาเสพติด ทั้ง 4 ประเภท และมีเจตคติไม่ดีต่อสารระเหยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ บุหรี่ กล้วยา และสุราตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ การใช้ยาเสพติดของนักเรียน เพศ การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท โดยมีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติไครอยละ 21.656 รอยละ 6 และรอยละ 1.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 สร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร จากตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาน้ำหนักของความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเรียงจากอันดับสำคัญมากไปหาน้อย คือ การใช้จ่ายของนักเรียน เพศ การใช้จ่ายยาเสพติดของเพื่อนสนิท ($B = .28788, -.22935$ และ $.17481$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่า การใช้จ่ายของนักเรียนมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ต่อการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รองลงมาคือ เพศ และลำดับสุดท้ายคือ การใช้จ่ายของเพื่อนสนิท และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายการแปรผันเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 29.57 ($R^2 = .2957$)

2. เมื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของสมการทำนายเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นำมาเขียนสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด ได้ดังนี้

สมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดในรูปคะแนนดิบ

$$\tilde{Y} = 88.49632 - 11.52382X_1 + 4.15661X_3 + 2.98275X_4$$

สมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\tilde{Z} = .28788Z_3 - .22935Z_1 + .17481Z_4$$

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดโดยใช้สมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 6 ตัวแปร คือ การใช้ยาเสพติดประเภทหื่นของนักเรียน เพศ การใช้ยาเสพติด ประเภทกัญชาของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การใช้ ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 16.69 ร้อยละ 6.51 ร้อยละ 3.673 ร้อยละ 2.125 ร้อยละ 1.089 และร้อยละ .425 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้ปกครอง การใช้ยาเสพติดประเภทหื่นของเพื่อนสนิท สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อ ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ ร้อยละ .301 และ .31 ตามลำดับ

2. เมื่อพิจารณาน้ำหนักของความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญ ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด โดยเรียงอันดับจากมีความสำคัญมากไปหาน้อย คือ เพศ การใช้ยาเสพติดประเภท สารระเหยของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้ยาเสพติด ประเภทกัญชาของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทหื่นของนักเรียน การใช้ยาเสพติด ประเภทหื่นของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้ปกครอง การใช้ยาเสพติด ประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท ($p = -.25141, .13823, .13295, .12369, .08763, .0696, .06078$ และ $.05707$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่า เพศมีความสำคัญ เป็นอันดับแรกในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด และรองตามลำดับความสำคัญ คือ การใช้ ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทหื่นของนักเรียน

การใช้จ่ายเพื่อติดประเภทหนึ่งของเพื่อนสนิท การใช้จ่ายเพื่อติดประเภทอื่นๆของผู้ปกครอง การใช้จ่ายเพื่อติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร สามารถอธิบายการแปรผันเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 31.118 ($R^2 = .31118$)

3. เมื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นำมาเขียนสมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด ได้ดังนี้

สมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned}\tilde{Y} = & 89.80474 - 12.63219X_1 + 10.56026X_{15} + 9.69603X_6 \\ & + 9.31808X_{10} + 8.45123X_{12} + 4.82177X_4 \\ & + 3.11516X_3 + 2.7433X_8\end{aligned}$$

สมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned}\tilde{Z} = & -.25141Z_1 + .13825Z_6 + .132952Z_4 + .12369Z_{10} \\ & + .08763Z_3 + .0696Z_8 + .06078Z_{15} + .05707Z_{12}\end{aligned}$$

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า นักเรียนมีเจตคติไม่คัดค้านยาเสพติดทั้ง 4 ประเภท และมีเจตคติไม่คัดค้านสารระเหยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ บุหรี่ กัญชา และสุรา ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นเจตคติที่พึงประสงค์ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลไทย ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2530 : 6) และนโยบายการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา (คณะกรรมการที่ปรึกษาค้นการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 6 - 7) อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษารังนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บางส่วน ยังมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดอยู่ เช่น นักเรียน ร้อยละ 2.8 มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเป็นประจำ ร้อยละ 4.5 มีพฤติกรรมนาน ๆ ครั้งเสพติด และร้อยละ 21.4 เคยทดลองเสพติด นักเรียนร้อยละ 26.7 เคยทดลองเสพติด ร้อยละ 9 นาน ๆ ครั้งเสพติด และร้อยละ 0.8 เสพสุราเป็นประจำ เป็นต้น ฉะนั้นในการจัดการศึกษา หรือการรณรงค์การป้องกันยาเสพติด จึงควรคำนึงต่อไปและให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันเยาวชนของชาติปลอดภัยจากยาเสพติดให้โทษอย่างสิ้นเชิง

จากการศึกษาตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร คือ เพศ สถานะครอบครัว การใช้ยาเสพติดของนักเรียน การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดของครูปกครอง ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลปรากฏว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การใช้ยาเสพติดของนักเรียน เพศ การใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. การใช้ยาเสพติดของนักเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ 21.656 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับแรก ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีพฤติกรรมใช้ยาเสพติดชนิดใด ก็จะมีเจตคติที่ต่อยาเสพติดชนิดนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อภิสร เทียวตระกูลวัฒน์ (อภิสร เทียวตระกูลวัฒน์ 2522 : 48 - 52) ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่เคยเสพยาเสพติดชนิดใด จะมีเจตคติที่ต่อยาเสพติดชนิดนั้น มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพ

2. เพศ เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ 6 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 2 ซึ่งอาจเป็นเพราะ สังคมมักจะยอมรับว่าการเสพยาเสพติดของเพศชาย ไม่ใช่สิ่งที่เสียหายมากนัก และการอบรมเลี้ยงดูเพศชายไม่ค่อยเคร่งครัดมากนัก

จึงเปิดโอกาสให้เพศชายได้มีโอกาสทดลองหรือเสพยาเสพติดได้ง่าย จึงสร้างเจตคติ
ที่คัดค้านยาเสพติดให้แก่เพศชาย

3. การโฆษณาเสพยาเสพติดของเพื่อนสนิท เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถ
ในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 1.911 และมีความสำคัญ
ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 3 ซึ่งอาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อยู่ในช่วง
วัยนี้ จะมีความเชื่อไว้วางใจเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่น ประสบการณ์บางอย่าง
ความนึกเห็น จึงได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ฉะนั้นการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด จึงได้รับ
อิทธิพลของเจตคติต่อยาเสพติดด้วย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้นักกล่าวโดยสรุป ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร คือ
การโฆษณาเสพยาเสพติดของนักเรียน เพศ การโฆษณาเสพยาเสพติดของเพื่อนสนิท สามารถอธิบาย
ความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 29.57 ($R^2 = .2957$) และส่งผลต่อ
การทำนายเจตคติต่อยาเสพติด มาจากพฤติกรรมกรรมการโฆษณาเสพยาเสพติดของตัวนักเรียนเอง
เพศ และการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมกรรมการโฆษณาเสพยาเสพติดหรือไม่

ในการนี้การศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ 17 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์
กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดสกลนคร ผลปรากฏว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีจำนวน 8 ตัวแปร คือ
การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภทบุหรี่ของนักเรียน เพศ การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภทกัญชาของ
เพื่อนสนิท การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภท
สุราของนักเรียน การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท การโฆษณาเสพยาเสพติด
ประเภทกัญชาของผู้นปกครอง การโฆษณาเสพยาเสพติดประเภทบุหรี่ของเพื่อนสนิท สามารถ
อธิบายผลได้ดังนี้

1. การใช้ยาเสพติดประเภทหื่นของนักเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 16.69 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 5 ซึ่งอาจเป็นเพราะการยอมรับการเสพยาหื่นของสังคม สามารถจัดหาได้ง่าย การเลียนแบบและความนิยมในหมู่วัยรุ่น

2. เพศ เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 6.51 และมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด ซึ่งอาจเป็นเพราะ สังคมมักจะยอมรับว่าการเสพยาเสพติดของเพศชายไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดีเสียหายนัก และการอบรมเลี้ยงดูเพศชายไม่ค่อยเคร่งครัดมากนัก จึงเปิดโอกาสให้เพศชายได้ทดลองหรือเสพยาเสพติดได้ง่าย จึงส่งผลให้มีเจตคติที่ดีต่อยาเสพติด

3. การใช้ยาเสพติดประเภทผู้ชายของเพื่อนสนิท เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 3.673 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 4 ซึ่งอาจเป็นเพราะ อิทธิพลของเพื่อนสนิทที่มีต่อนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการกระทำหรือความคิดเห็น ความเชื่อ ฉะนั้นนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทที่เสพยาผู้ชายจึงมักมีเจตคติที่ดีต่อยาเสพติดประเภทนี้ด้วย

4. การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 2.125 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 2 ซึ่งอาจเป็นเพราะยาเสพติดชนิดนี้ราคาถูก สามารถจัดหาได้ง่าย เป็นที่นิยมเสพในหมู่วัยรุ่นที่เสพยาเสพติด

5. การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 1.089 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 3 ซึ่งอาจเป็นเพราะการยอมรับการเสพยาสุราของสังคมว่าไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดีเสียหายนัก ความต้องการของวัยรุ่นที่ต้องการแสดงว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว และความนิยมเสพในหมู่วัยรุ่น

6. การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ .425 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 8 ซึ่งอาจเป็นเพราะในช่วงวัยนี้เพื่อนสนิทมักจะมีอิทธิพลต่อนักเรียนไม่ว่าจะเป็นความถึกเห็น ความเชื่อ ฉะนั้นนักเรียนที่มีเพื่อนเสพยาเสพติดจึงมักได้รับอิทธิพลของเจตคติต่อยาเสพติดด้วย

7. การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ .301 และมีความสำคัญในการทำนายเจตคติเป็นอันดับ 7 ซึ่งอาจเป็นเพราะ นักศึกษามักยึดถือแบบอย่างของผู้ปกครอง นักเรียนคนใดที่เห็นผู้ปกครอง กัญชา จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ต่อยาเสพติดชนิดนี้ด้วย

8. การใช้ยาเสพติดประเภทหรีของเพื่อนสนิท
ความสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ
สำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับ 6 ซึ่งอาจเป็นเพราะ
เพื่อนสนิทที่มีต่อนักเรียน การซื้อขายหรีไถ่ขาย ผลเสียไม่เกิดขึ้นทันที
เจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียน

ผลจากการศึกษาตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร คือ การใช้ยาเสพติดประเภทหรีของนักเรียน เพศ การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของเพื่อน การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทกัญชาของผู้ปกครอง การใช้ยาเสพติดประเภทหรีของเพื่อนสนิท มีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดไคร้อยละ 31.118 ($R^2 = .31118$) จากกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปรนี้ จะเห็นได้ว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนถึง 3 ตัวแปร คือ การใช้ยาเสพติดประเภทสารระเหยของนักเรียน การใช้ยาเสพติดประเภทสุราของนักเรียน การใช้ยาเสพติด

ประเภทหนึ่งของนักเรียน ซึ่งมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด
อันดับ 2, 3 และ 5 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด
ของนักเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อยาเสพติด โดยนักเรียนที่เคยทดลองหรือเสพยา
ยาเสพติด จะมีเจตคติที่คัดค้านยาเสพติด ซึ่งอาจหันไปเสพยาเสพติดเป็นประจำ
หรือเสพยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงยิ่งขึ้น

ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งคือ เพศซึ่งมีความสำคัญ
ในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดเป็นอันดับแรก แสดงให้เห็นว่า เพศชาย
ส่วนมากมักจะมีเจตคติที่คัดค้านยาเสพติด ซึ่งอาจมีแนวโน้มเอียงที่จะเสพยาเสพติดได้

ตัวแปรพยากรณ์ที่เกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท ก็มีความสำคัญ
ต่อการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนถึง 3 ตัวแปร คือ การใช้ยาเสพติด
ประเภทกฎหมายของเพื่อนสนิท การใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ของเพื่อนสนิท การใช้
ยาเสพติดประเภทหนึ่งของเพื่อนสนิท ซึ่งมีความสำคัญในการทำนายเจตคติต่อยาเสพติด
อันดับ 4, 6 และ 8 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนคนใดที่มีเพื่อนมีพฤติกรรม
เสพยาเสพติด จะมีแนวโน้มเอียงที่จะมีเจตคติที่คัดค้านยาเสพติด ซึ่งอาจหันไปเสพยา
ยาเสพติดในที่สุด

ตัวแปรพยากรณ์ การใช้ยาเสพติดประเภทกฎหมายของผู้ปกครอง ก็เป็นตัวแปร
หนึ่งส่งผลต่อการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดด้วย แสดงถึงการเลียนแบบอย่างของ
นักเรียน และการปฏิบัติตัวของผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียนด้วย

สำหรับตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ ที่นำมาศึกษา และไม่พบว่ามีความสัมพันธ์
ที่ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร นั้น ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้มีความ
สัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียน แต่อาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของ
ตัวแปรพยากรณ์ดังกล่าว ไม่สามารถอธิบายการแปรปรวนของเจตคติต่อยาเสพติดได้

หรืออธิบายได้เพียงเล็กน้อย หรือตัวแปรพยากรณ์ที่นำมาศึกษานั้นมีการแปรผันน้อยมาก หรืออาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ อันจะมีส่วนทำให้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีความคลาดเคลื่อน หากได้มีการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่น เช่น การวิเคราะห์ตัวประกอบ หรือการวิเคราะห์ในลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นโค้ง ตัวแปรพยากรณ์เหล่านี้อาจมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนก็ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ควรมีการจัดการเรียนการสอนความรู้เรื่องยาเสพติด ในหลักสูตรทุกระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา โดยสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องเรียนเป็นวิชาบังคับ

1.2 ควรจัดอบรมความรู้เรื่องยาเสพติดให้แก่อาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกคน เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม เพราะอาจารย์เป็นผู้มีส่วนช่วยปลูกฝังเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติด

2. ในด้านการป้องกันยาเสพติด

2.1 ควรจัดให้มีการเผยแพร่ รณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ให้มากยิ่งขึ้น ทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา

2.2 ควรมีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในการให้ข่าวสาร ความรู้เรื่องยาเสพติด ตลอดจนการป้องกันและกำจัทยาเสพติด

2.3 ควรจัดให้มีการแนะแนวแก่นักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อสร้างเจตคติที่ถูกต้องแก่นักเรียน

2.4 ควรระมัดระวัง กลุ่มนักเรียนเพศชาย นักเรียนที่มีพฤติกรรม เคยทดลองหรือเสพยาเสพติด รวมทั้งกลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทเสพยาเสพติด เพราะนักเรียนในกลุ่มนี้จะมีแนวโน้มที่จะหันไปเสพยาเสพติดเป็นประจำ หรือเสพยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงยิ่งขึ้น

3. ในงานการวิจัย

3.1 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวแปรพยากรณ์ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ในการวิจัย ที่เกี่ยวกับยาเสพติด

3.2 ควรมีการศึกษากับเยาวชนนอกสถานศึกษา บริเวณพื้นที่จังหวัด หรือเขตการศึกษาอื่น

3.3 ควรมีการศึกษากับยาเสพติดทุกประเภท หรือเจาะจงศึกษา ยาเสพติดแต่ละประเภท

3.4 ถ้าจะศึกษาในเรื่องนี้ ควรออกแบบสอบถามให้มีข้อความ ครอบคลุมเรื่องยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน, กรมสามัญศึกษา จำนวนนักเรียน ห้องเรียน โรงเรียน สังกัด กรมสามัญศึกษา 2530 กรมสามัญศึกษา 2530, 347 หน้า
- คณะกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ แนวทางปฏิบัติงานเพื่อป้องกันยาเสพติดให้โทษใน สถานศึกษา กรุงเทพฯ 2525, 128 หน้า
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534 หางทุนส่วนจำกัด โรงพิมพ์ยูนิโคดโปรดักชั่น 2530, 382 หน้า
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มาตรการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2527, 97 หน้า
- คณะกรรมการทำงานฝ่ายวิจัย ป.ป.ส.ศร. การศึกษาสภาพปัญหาการใช้สารเสพติด ของนักเรียนในสถานศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์สารพัดช่างพระนคร 2525, 128 หน้า
- ควน ชาวหนู เทคนิคการสอนและการวัดผลผู้ศึกษา อักษรบัณฑิต ม.ป.ป. 388 หน้า
- จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 กรุงเทพมหานคร กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 97 หน้า อัดสำเนา
- จำรูญ ยาสุมุท รายงานและบทความปัญหาเสพติดให้โทษ โรงพิมพ์ส่งเสริมธุรกิจ 2521, 68 หน้า

ชัยยงค์ ชามรัตน์ เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอก
สุขศึกษา วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 102 หน้า
 อักสำเนา

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษา
 และจิตวิทยา ม.ศ.ว. ประสานมิตร 2520, 130 หน้า

ธงชัย อุ่นเอกลาภ ยาเสพติดกับความมั่นคงของชาติ 2519, เอกสารอักสำเนา
สาเหตุของการใช้ยาเสพติดและการแก้ไข กิจสยามการพิมพ์ 2519,
 76 หน้า

ประสงค์ สุนศิริ, น.ค. สรุปรายงานการประชุมระดับชาติผู้บริหารองค์การเอกชน
ครั้งที่ 2 เรื่องบทบาทขององค์กรเอกชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
12 - 16 ก.ค. 2525 ร.ร.บางแสน ชลบุรี 2525, 142 หน้า

✓ ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทิศนาคดี การวัด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย
ไทยวัฒนาพานิช 2520, 143 หน้า

ประยูร นรการยกุล ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ อรุณการพิมพ์
 2529, 78 หน้า

ปรีชา จำปารัตน์ "รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเถิด" วิชาการ ม.ศ.ว. วิทยาเขต
พลศึกษา 1 : 2 ธันวาคม 2529

แผ้ว โสคติพันธุ์, พล.ต.ท. "ช่วยกันกักยาเสพติดบ้านเรา" ต่อต้านยาเสพติด
3 : 1 ม.ค. - มี.ย. 2530

ฝน แสงสิงแก้ว และคนอื่น ๆ การวิจัยเชิงสำรวจนักเรียนไทยศึกษา ครูสภา
 2518, 94 หน้า

ฝ่ายศึกษาและวิจัยการพัฒนาสังคม, กองศึกษาและเผยแพร่พัฒนา สำนักงาน
 คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สังคมไทย 2528
 มกราคม 2529

- ฝ่ายศึกษานิเทศกรรมและเผยแพร่ กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ นนทบุรี "จิตวิทยา
และพฤติกรรมการศึกษาเสพยาเสพติด" เอกสารวิชาการคานามักศึกษานิสิตยาเสพติด
สำนักงาน ป.ป.ส. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526, 147 หน้า
- ไพฑูริย์ อินทริวิชา หลักและวิธีการวัดเจตคติ กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517, 317 หน้า
- ไพโรจน์ ศิริโรจน์ "ยาเสพติดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ" วารสาร
สังคมสงเคราะห์สาร 1 : 7 ก.พ. 2519
- เภา สารสิน, พล.ต.ท. "การป้องกันปราบปรามยาเสพติด" ต่อต้านยาเสพติด
2 : 2 ก.ค. - ส.ค. 2529
- ยงยุทธ สารสมบัติ และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยมาตรการทางกฎหมายเพื่อ
คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนจากยาเสพติดให้โทษ สำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข 2529, 193 หน้า
- เลขาธิการคณะรัฐมนตรี, สำนัก ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 102 ตอนที่ 155
ฉบับพิเศษ 24 ต.ค. 2528
- วิชัย ไปรษณิก และคนอื่น ๆ แนวทางการป้องกันปัญหายาเสพติดในประเทศไทย
กองป้องกันยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรี โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526, 51 หน้า
- วิชัย ไปรษณิก "สภาพปัญหายาเสพติดของประเทศไทยในปัจจุบัน" สรุปรายงาน
การประชุมระดับชาติผู้บริหารองค์กรเอกชน ครั้งที่ 2 เรื่องบทบาทขององค์กร
เอกชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 12 - 16 ก.ค. 2525
ร.ร. บางแสน ชลบุรี 2525, 142 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำนักพิมพ์
เรือนอักษร พิมพ์ครั้งที่ 3 2524, 153 หน้า

วุฒิ เถลาสนทร และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยความสัมพันธ์ของนักศึกษาเสพติด
กับการก่ออาชญากรรม สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด 2524, 142 หน้า

ศิริพร เกษมรัมย์ สถานภาพในครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 74 หน้า อักสำเนา

X ศูนย์เวชศึกษาป้องกันวิทยาลัยครูชุมพร การศึกษาสภาพการรู้จักและสภาพการใช้สาร
เสพติด สถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยครูชุมพร 2527,
340 หน้า

สมทรง กาญจนหุต "การบำบัดรักษานักศึกษาเสพติดให้โทษ" รายงานและบทความ
เรื่องปัญหาเสพติดให้โทษ โรงพิมพ์รุ่งเรืองธุรกิจ 2521, 62 หน้า

สมนึก รอดประเสริฐ รายงานการวิจัยเบื้องต้นเพื่อสำรวจเยาวชนติดยาเสพติด
ที่มาขอรับการสงเคราะห์ให้เลี้ยงา กรมสามัญศึกษา 2522, 26 หน้า
อักสำเนา

X เสรีน ปุณณะหิตานนท์ การสำรวจทัศนคติของเยาวชนไทยที่มีต่อยาเสพติดและการ
ประเมินเกี่ยวกับประสิทธิผลของวิธีการป้องกันและให้การศึกษา สถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์การแพทย์ 2521, 46 หน้า

การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในประเทศไทยและปัญหาที่
เกี่ยวเนื่อง สถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,
76 หน้า

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม หลักการศึกษาคติวิทยา หลักการสอน
แพร่พิทยา 2517, 172 หน้า

สุรวงศ์ วัฒนกุล "ปัญหาชีวิตทำให้คนคิดยาจริงหรือ" วารสารสำนักงาน ป.ป.ส.
4 : 1 มี.ค. - ส.ค. 2530

เหม ทองชัย ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
ปริษณานิกชน กศ.ก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,
251 หน้า อักสำเนา

อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยการกระทำผิดของเยาวชน
ในประเทศไทยและแนวทางการควบคุม บริษัทวัฒนาอาร์ตโปรดักชันส์จำกัด
2527, 127 หน้า

X อปสร เดียวตระกูลวัฒน์ ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและพฤติกรรมของนักศึกษาครู
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 82 หน้า อักสำเนา

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York, The Macmillan
Company, 1968. 665 p.

Best, John W. Research in Education. New Delhi, Prentice - Hall
of India, 1959. 320 p.

X Brown, Jim Mark "Differences in Attitude of Public School Students
toward Selected Drugs and the Relationship between these
Attitude and Knowledge," Dissertation Abstracts International.
32 : 3752 - 53 A January, 1976.

Cronback, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing.
New York, Harper and Row, 1970. 752 p.

Edwards, Allen L. Statistical Analysis. New York, Rinehart and
Company, 1958. 234 p.

X Feinstein, Levy S. "An Investigation of Illicit Prescription
and over the Counter Drug Use in and Undergraduate Student
Population," Dissertation Abstracts International. 38 :
5935 - A. April, 1978.

Ferguson, George. A Statistical Analysis in Psychology and Education.
Mc. Graw - Hill Company, New York, 1966. 466 p.

Hahn, John F. An Introduction to Psychology. New York, Harcourt
Brace and World, 1962. 686 p.

X Jones, Wyman L. "A Study of Tenth Grade Student Attitude Toward
and Drug Knowledge of Drug Abuse When Relate to a Drug Education
Program," Dissertation Abstracts International. 35 : 2583 - A
November 1974.

Kendler, Howard H. Basic Psychology. California : W.A. Benjamin Inc., 1974. 750 p.

Kerlinger, Fred N. and Elazar J. Pedhazur. Multiple Regression in Behavioral Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973. 534 p.

✕ Kretch, D. and Crutchfield, H.S. Theory and Problem in Social Psychology. New York, Mc. Graw - Hill, 1948. 660 p.

✕ Newcomb, Theodore M. Social Psychology. The Dryden Press, Inc., New York, 1954. 223 p.

Remmer, H.B. Introduction to Opinion and Attitude Measurement. New York, Harper and Brothers Publisher, 1954. 438 p.

Rokeach, Milton. Beliefs Attitudes and Values. San Francisco Jossey - Bess, 1970. 675 p.

✕ Spevack, Michale G. "Drugs and the Adolescent High School Student : A Three Years Survey Study," Dissertation Abstracts International. 14 : 6748 - A, April 1974.

Selltiz, Claire. and others. Attitude. New York, Penguin Book Company, 1966. 372 p.

Thurstone, L.L. Theory and Measurement. New York, John Wiley and Sons, 1967. 345 p.

Triandis, Henry C. Attitude and Attitude Change. New York, John Wiley and Sons, 1971. 232 p.

✕ Whiddon, Thomas Roney. "A Comparative Study of Knowledge Attitude Toward Drugs, And Use of Drugs Among Twelfth Grade Students in Class 1, 2 and 3 School in Western Montana," Dissertation Abstracts International. 34 (6) : 3426 - A, December, 1975.

Winner, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd ed., New York, Mc. Graw - Hill Company, 1971. 907 p.

World Health Organization. WHO Expert Committee on Drug Dependence. Geneva : WHO 1974, 124 p.

Yamane, Taro. Statistics and Introductory Analysis. 2nd ed., Tokyo, John Weatherhill, Inc., 1967. 919 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อยาเสพติด

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาความรู้สึคนึกคิด และความคิดเห็นของท่านที่มีต่อยาเสพติด ท่านจะมีความรู้สึคนึกคิดหรือความคิดเห็นอย่างไรขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง โดยจะไม่มีมีการพิจารณาว่าคำตอบของท่านถูกหรือผิด ซึ่งคำตอบที่ท่านตอบตรงกับความรู้สึคนึกคิดและความคิดเห็นของท่านเป็นคำตอบที่ดีที่สุด ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึคนึกคิดและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และตอบให้ครบทุกข้อด้วย ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ไม่ต้องลงชื่อของท่าน และคำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ โดยเฉพาะในการศึกษาเท่านั้น และขอแสดงความขอบคุณในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายประครองศรี แซ่เต็ง

นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านในปัจจุบัน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สภาพครอบครัว ☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
☐ บิดามารดาหย่าร้าง
☐ บิดามารดาแยกกันอยู่
☐ บิดามารดาถึงแก่กรรม
☐ บิดาถึงแก่กรรม
☐ มารดาถึงแก่กรรม
3. ท่านสูบบุหรี่ คีมีสุรา สูดกัญชา สูดดมสารระเหยจำพวกหินเนอร์ น้ำมันเบนซิน กาวบางชนิด หรือเสพยาเสพติดชนิดอื่น ๆ หรือไม่
 - 3.1 บุหรี่ ☐ ไม่เคยสูบ
☐ เคยทดลองสูบ
☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
☐ สูบเป็นประจำ
 - 3.2 สุรา ☐ ไม่เคยคิม
☐ เคยทดลองคิม
☐ นาน ๆ ครั้งคิม
☐ คิมเป็นประจำ
 - 3.3 กัญชา ☐ ไม่เคยสูบ
☐ เคยทดลองสูบ
☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
☐ สูบเป็นประจำ

3.4 สารระเหยจำพวกหินเนอ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด

- ☐ ไม่เคยสูดดม
- ☐ เคยทดลองสูดดม
- ☐ นาน ๆ ครั้งสูดดม
- ☐ สูดดมเป็นประจำ

3.5 ยาเสพติดชนิดอื่น ๆ

- ☐ ไม่เคยเสพ
- ☐ เคยทดลองเสพ
- ☐ นาน ๆ ครั้งเสพ
- ☐ เสพเป็นประจำ

4. เพื่อนสนิทของท่านสูบบุหรี่ คี้มสุรา สูบกัญชา สูดดมสารระเหยจำพวกหินเนอ น้ำมันเบนซิน กาวบางชนิด หรือเสพยาเสพติดชนิดอื่นหรือไม่

- 4.1 บุหรี่ ☐ ไม่เคยสูบ
- ☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
- ☐ สูบเป็นประจำ

- 4.2 สุรา ☐ ไม่เคยคิม
- ☐ นาน ๆ ครั้งคิม
- ☐ คิมเป็นประจำ

- 4.3 กัญชา ☐ ไม่เคยสูบ
- ☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
- ☐ สูบเป็นประจำ

4.4 สารระเหยจำพวกหินเนอ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด

- ☐ ไม่เคยสูดดม
- ☐ นาน ๆ ครั้งสูดดม
- ☐ สูดดมเป็นประจำ

4.5 ยาเสพติดชนิดอื่น ๆ

- ☐ ไม่เคยเสพ
☐ นาน ๆ ครั้งเสพ
☐ เสพเป็นประจำ

5. ผู้ปกครองของท่านสูบบุหรี่ คีมีสุรา สูบกัญชา สูกคมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน กาวบางชนิด หรือเสพยาเสพติดชนิดอื่นหรือไม่

5.1 บุหรี่

- ☐ ไม่เคยสูบ
☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
☐ สูบเป็นประจำ

5.2 สุรา

- ☐ ไม่เคยคิม
☐ นาน ๆ ครั้งคิม
☐ คิมเป็นประจำ

5.3 กัญชา

- ☐ ไม่เคยสูบ
☐ นาน ๆ ครั้งสูบ
☐ สูบเป็นประจำ

5.4 สารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด

- ☐ ไม่เคยสูดดม
☐ นาน ๆ ครั้งสูดดม
☐ สูดดมเป็นประจำ

5.5 ยาเสพติดชนิดอื่น ๆ

- ☐ ไม่เคยเสพ
☐ นาน ๆ ครั้งเสพ
☐ เสพเป็นประจำ

ตอนที่ 2 เจตคติต่อยาเสพติด

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นเพียงใด (ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐	การดื่มสุราทำให้มีเพื่อนมาก					✓
๐๐	การสูบกัญชาทำให้สุขภาพเลวลง	✓				

จากตัวอย่าง

ข้อ ๐ แสดงให้เห็นว่า ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า การดื่มสุราทำให้มีเพื่อนมาก

ข้อ ๐๐ แสดงให้เห็นว่า ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า การสูบกัญชาทำให้สุขภาพเลวลง

แบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การสูบบุหรี่ช่วยให้สมองปลอดโปร่ง ผ่อนคลายอารมณ์					
2.	การสูบบุหรี่เป็นประจำไม่ได้ทำให้ เสียสุขภาพ					
3.	การสูบบุหรี่ช่วยเสริมบุคลิกภาพให้ ดีขึ้น					
4.	การสูบบุหรี่เป็นการรบกวนและก่อให้เกิด ความรำคาญแก่บุคคลที่อยู่ ใกล้เคียง					
5.	การสูบบุหรี่ทำให้เสียทรัพย์โดยไม่ จำเป็น					
6.	ผู้ใหญ่สูบบุหรี่ไม่ เป็นสิ่งที่น่าเสียหาย					
7.	คนที่สูบบุหรี่เป็นที่น่ารังเกียจของสังคม					
8.	รัฐบาลควรออกกฎหมายควบคุม สถานที่หรือบริเวณห้ามสูบบุหรี่					
9.	ลูกผู้ขายต้องคั่นเกล้าสูบบุหรี่เป็น					
10.	สตรีที่คั่นสุรา สูบบุหรี่ นับเป็นบุคคลที่ ทันสมัย					
11.	การคั่นสุรา สูบบุหรี่ เป็นสิ่งจำเป็น ในการเข้าสังคม					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12.	การดื่มสุราเป็นประจำ ทำให้สุขภาพ ทรุดโทรม					
13.	ดื่มสุราช่วยให้ลืมความทุกข์ ความผิด หวัง					
14.	สุราพาให้การตัดสินใจผิดพลาด ..					
15.	การดื่มสุราช่วยขจัดความประหม่า และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น					
18.	การดื่มสุรามักเป็นสาเหตุทำให้เกิด อุบัติเหตุในการขับขี่ยานพาหนะ ..					
19.	การดื่มสุราพาไปสู่การทะเลาะวิวาท ..					
20.	คนที่ดื่มสุราเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ของสังคม					
21.	รัฐบาลควรออกกฎหมายควบคุมอายุ ผู้ซื้อและผู้ดื่มสุรา					
22.	การสูบบุหรี่ช่วยเพิ่มสมรรถภาพทาง ทางเพศ					
23.	การสูบบุหรี่ทำให้สติปัญญาเสื่อม ประสิทธิภาพการทำงานลดต่ำลง ..					
24.	การสูบบุหรี่ทำให้ประสาทหลอน และกลายเป็นโรคจิตได้					
25.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้ อาหารมีรสชาติดี					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26.	การสูบบุหรี่ทำให้จิตใจร่าเริง สนุกสนาน					
27.	คนที่สูบบุหรี่มีความสุขผ่อนคลาย อารมณ์ดี					
28.	การสูบบุหรี่ทำให้เสียทรัพย์โดยไม่ จำเป็น					
29.	หมู่บ้านใดมีการผลิตบุหรี่มากหมู่บ้าน นั้นก็มีเศรษฐกิจดีขึ้น					
30.	การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ เกิดอาชญากรรม					
31.	คนที่สูบบุหรี่เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ของสังคม					
32.	คนที่สูบบุหรี่จะมีจิตใจอ่อนแอไม่กล้า ตัดสินใจ					
33.	รัฐบาลควรปล่อยให้สูบบุหรี่โดยเสรี					
34.	การสูดดมสารระเหยจากพวกหินเนอ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ไม่ เป็นผลเสียต่อสุขภาพ					
35.	การสูดดมสารระเหยจากพวกหินเนอ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ เสื่อมความทุกข์					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
36.	การสุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด ทำให้การเรียนรู้เลวลงประสิทธิภาพ การทำงานลดต่ำ					
37.	การสุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด จะ ไม่ทำให้เสพติด					
38.	คนที่สุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด มี บุคลิกภาพไม่ดี					
39.	การสุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด ทำให้ เสียทรัพย์สินโดยไม่จำเป็น					
40.	การสุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด เป็น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการก่ออาชญา กรรม					
41.	คนที่สุกคัมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิด เป็น บุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม					
42.	การซื้อขายสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาบบางชนิดควรเป็น ไปโดยเสรี ไม่ต้องมีการควบคุมแต่ อย่างใด					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
43.	นักเรียนควรมีบทบาทร่วมกับทาง โรงเรียนในการป้องกันการแพร่ ระบาดของยาเสพติด					
44.	โรงเรียนควรวางมาตรการอย่าง เข้มงวดในการลงโทษนักเรียนที่ เสพยาเสพติด					
45.	การทดลองเสพยาเสพติดเป็นการ เรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม					
46.	รัฐบาลควรห้ามการโฆษณา ยาเสพติดทุกชนิดทางสื่อมวลชน อย่างเด็ดขาด					
47.	การคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด จะทำ ให้ถูกชักจูงไปสู่การเสพยาเสพติด ได้					

ภาคผนวก ข.

ค่าอ่านาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติด

ข้อที่	ค่าอ่านาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอ่านาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอ่านาจจำแนก
1.	2.476102	17	4.8835398	33	2.8756404
2.	2.8176525	18	3.8035129	34	2.1247812
3.	4	19	6.4756236	35	3.3546588
4.	5.2860389	20	5.1063427	36	4.9016458
5.	3.0383408	21	4.1918503	37	4.4442497
6.	3.2473774	22	4.2394274	38	4.4133103
7.	4.6080706	23	4.9186451	39	6.9554403
8.	6.4401861	24	4.303788	40	5.9574218
9.	4.1198608	25	3.5713724	41	6.7797369
10.	2.9856331	26	3.1996519	42	4.5454103
11.	5.0757423	27	2.5256278	43	4.1083093
12.	4.7294955	28	5.5510946	44	2.6944933
13.	4.6903638	29	3.2195294	45	3.2519055
14.	4.689885	30	5.6058027	46	3.2719293
15.	2.1491009	31	3.6780018	47	4.7117897
16.	5.4009685	32	3.2216381		

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับเจตคติต่อยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร

บทคัดย่อ
 ของ
 ประครองศรี แซ่เค็ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 เมษายน 2530

การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อยาเสพติด ตามตัวแปรที่ศึกษา คือ เพศ สภาพครอบครัว การใช้จ่ายของนักเรียน การใช้จ่ายของเพื่อนสนิท และการใช้จ่ายของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร จำนวน 902 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาคือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติไม่ต่อยาเสพติดโดยมีเจตคติไม่คัดสรรระเหยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ นุหรี กัญชา และสุราตามลำดับ

2. กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ตัวแปรเรียงลำดับความสำคัญในการทำนายจากมากไปน้อย ได้แก่ การใช้จ่ายของนักเรียน เพศ และการใช้จ่ายของเพื่อนสนิท ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับเจตคติต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 21.656 ร้อยละ 6 และร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปรสามารถร่วมอธิบายการแปรผันของเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 29.59

3. สมการทำนายเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\tilde{Z} = .28788 Z_3 - .22935 Z_1 + .17481 Z_4$$

RELATIONSHIPS BETWEEN VARIABLE AND ATTITUDE TOWARDS NARCOTICS
OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS
IN CHANGWAT SAKON NAKHON

AN ABSTRACT

BY

PRAKONGSRI ZAE - TENG

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

April 1988

The purpose of this research was to study the attitude towards narcotics of Mathayom Suksa III students. The variables are : sex, family status, the usage of narcotics among the students, the usage of narcotics among their peer group, and the usage of narcotics of their parents.

The sample, selected by the multistages random sampling, consisted of 902 Mathayom Suksa III students of secondary schools under The Department of General Education in Changwat Sakon Nakhon. The attitude questionnaires were used to collect the data. Multiple regression analysis was employed to analyze the obtained data.

Major findings were as follows :-

1. The Mathayom Suksa III students had bad attitude towards narcotics. Firsttly the inhalants, secondly the cigarettes, cannabis and lipuore respectively.

2. The attitude towards narcotics of Mathayom Suksa III students were explained by the 3 groups of variables, the usage of narcotic among the students, sex, and the usage of narcotic among peer group, by 21.656 per cent, 6 per cent, and 1.9 per cent respectively at the level 0.01. Besides, the 3 predictors totally explained the change of attitude towards narcotics by 29.59 per cent.

3. The equation for prediction of the attitudes narcotics had been expressed by :

$$\tilde{Z} = .28788 Z_3 - .22935 Z_1 + .17481 Z_4$$

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายประครองศรี แซ่เค็ง
วัน เดือน ปีเกิด	10 มีนาคม 2500
สถานที่เกิด	106 หมู่ 1 ต.พอกน้อย อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	106 หมู่ 1 ต.พอกน้อย อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร 47220
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2516 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อ.เมือง จ.สกลนคร พ.ศ. 2518 ป.กศ. วิทยาลัยครูสกลนคร อ.เมือง จ.สกลนคร พ.ศ. 2520 ป.กศ.สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม อ.เมือง จ.มหาสารคาม พ.ศ. 2525 ก.ศบ. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 ก.ศบ. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2521 - 2523 ครู 2 ระดับ 2 โรงเรียนสว่างศึกษา อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนพรหมานุจารย์ อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร